

ក្របខណ្ឌសាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ២០២២-២០៣០ សម្រាប់សិទ្ធិកុមារ និងការធន់ក្នុងវិស័យអប់រំ

Global Alliance for
Disaster Risk Reduction & Resilience
in the Education Sector

@ GADRRRES (2022)

Comprehensive School Safety Framework 2022-2030

gadrrres.net

gadrrres@gmail.com

cc.preventionweb.net/scss

facebook.com/GAD3RES/

twitter.com/gad3res

youtube.com/channel/UCaqw1ApjLwAc_nHzNkmrkrQ

Cover photo: © UNICEF/UN0208033/Dejong

ក្របខណ្ឌសាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ២០២២-២០៣០

សម្រាប់សិទ្ធិកុមារ និងភាពធន់ក្នុងវិស័យអប់រំ

ក្របខណ្ឌសាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ២០២២-២០៣០ គាំទ្រដល់អ្នកបង្កើតគោលនយោបាយ អ្នករៀបចំផែនការ អ្នកគ្រប់គ្រងសាលា និងដៃគូក្នុងវិស័យអប់រំ ដើម្បីលើកកម្ពស់សិទ្ធិកុមារ និរន្តរភាព និងភាពធន់ ក្នុងវិស័យអប់រំ។ ក្របខណ្ឌនេះផ្តល់នូវវិធីសាស្ត្រដ៏ទូលំទូលាយមួយចំពោះភាពធន់ សុវត្ថិភាពពីគ្រោះថ្នាក់ ហានិភ័យទាំងអស់ដែលប្រឈមមុខនឹងកត្តាប្រជាជន ការការពារកុមារ និងប្រព័ន្ធផ្សេងៗក្នុងវិស័យអប់រំ។ ក្របខណ្ឌនេះធានាបាននូវ គុណភាព និងយុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងក្នុងវិស័យអប់រំ។

ក្របខណ្ឌសាលារៀនសុវត្ថិភាពត្រូវបានកែសម្រួលដោយប្រឈមមុខ និងការកើនឡើងនៃវិបត្តិអាកាសធាតុនៅទូទាំងពិភពលោកនិងហានិភ័យដែល កំពុងកើតឡើងដូចជា ជំងឺកូវីដ-១៩ សក្តានុពលនៃជម្លោះថ្មីៗ ដែលប៉ះពាល់ ដល់ការអប់រំទូទាំងពិភពលោក (សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធទី១ ផ្នែកខាងក្រោយ)។ ការបង្កើនការយល់ដឹងអំពីហានិភ័យ និងទំនាក់ទំនងអន្តរកម្ម នាំឱ្យមានការផ្លាស់ ប្តូរសំខាន់ៗនៅក្នុងដំណើរការរៀបចំផែនការ និងការបែងចែកធនធាននៅក្នុង វិស័យអប់រំ។

ការពិគ្រោះយោបល់ជាសកលសម្រាប់ការកែសម្រួលនេះត្រូវបាន ដឹកនាំដោយសម្ព័ន្ធភាពសកលសម្រាប់ការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ និងភាពធន់ក្នុងវិស័យអប់រំ និងដៃគូក្នុងតំបន់របស់ខ្លួននៅអាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក អាមេរិក ឡាទីននិងតំបន់ការ៉ាប៊ីន(Asia-Pacific and Latin America and the Caribbean)។

ក្របខណ្ឌសាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ដែលបានរៀបរាប់ពី ដំបូងក្នុងឆ្នាំ២០១២ ត្រូវបានកែប្រែនៅឆ្នាំ២០១៦ ដើម្បីឱ្យស្របទៅនឹងរបៀបវារៈ៖

ចំនួនបី «ក្រោយឆ្នាំ ២០១៥» (របៀបវារៈឆ្នាំ ២០៣០ កិច្ចព្រមព្រៀងប៉ារីស និង ក្របខណ្ឌ Sendai) ដោយមានការគាំទ្រពី សម្ព័ន្ធសកលសម្រាប់ការកាត់បន្ថយ ហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយនិងភាពធន់ក្នុងវិស័យអប់រំ(GADRRRES) និង ប្រទេសជាង ៦០ ដែលបានគាំទ្រ Worldwide Initiative for Safe Schools (WISS) ចន្លោះឆ្នាំ ២០១៥ និង ២០១៧។

ក្របខណ្ឌសាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយគូសបញ្ជាក់ថាការកាត់ បន្ថយហានិភ័យ និងការកសាងភាពធន់ត្រូវការវិធីសាស្ត្រដ៏ទូលំទូលាយដែលរួម បញ្ចូលវិធីសាស្ត្រ «សង្គមទាំងមូល» និង «មុខសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗ» (សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធទី៣ គំរូដាក់ស្តែងសម្រាប់សកម្មភាព និងឧបសម្ព័ន្ធទី៤ គ្រោះថ្នាក់និងហានិភ័យទាំងអស់)។ ការស្រាវជ្រាវ និងបទពិសោធន៍ព្យាករណ៍យើងអំពី តម្លៃដ៏ធំធេងនៃការចូលរួមរបស់កុមារ និងយុវជន គ្រប់ទិដ្ឋភាពនៃការរៀបចំ ផែនការសម្រាប់ពេលអនាគត និងការអប់រំប្រកបដោយគុណភាព។ អ្នកទទួល កាតព្វកិច្ចផ្នែកអប់រំបន្តប្រឈមមុខនឹងផលប៉ះពាល់នៃគ្រោះថ្នាក់ជាច្រើន រួមទាំង ការគំរាមកំហែងពីធម្មជាតិ បច្ចេកវិទ្យា ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ជំងឺឆ្លង ដូចជាជំងឺកូវីដ-១៩ អំពើហិង្សា ជម្លោះផ្សេងៗនិងការគំរាមកំហែងប្រចាំថ្ងៃ ។កត្តាទាំងនេះនឹងបង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់ជាអចិន្ត្រៃយ៍ដល់ ការអភិវឌ្ឍរបស់ កុមារ និងសង្គម។ ផលប៉ះពាល់ទាំងនេះត្រូវបានទទួលអារម្មណ៍ខុសគ្នាដោយសារ យេនឌ័រ ពិការភាព និងវិសមភាពសង្គម។

«យើងត្រូវតែចាត់វិធានការឱ្យបានរហ័ស»

© GADRRRES

តំណភ្ជាប់ទៅក្របខណ្ឌសកលសំខាន់ៗ

សាលារៀនសុវត្ថិភាពគឺជាចំណុចសំខាន់ក្នុងការបន្តគោលដៅនៃការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព ការកាត់បន្ថយហានិភ័យ គ្រោះមហន្តរាយ និងភាពធន់ សកម្មភាពអាកាសធាតុ ការការពារជម្លោះ អំពើហិង្សា និងការឆ្លើយតបផ្នែកមនុស្សធម៌។ ក្របខណ្ឌសាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ស្របទៅនឹង៖

- អនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារឆ្នាំ ១៩៨៩
- គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយនិរន្តរភាព២០១៥-២០៣០ (សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធ៥ និងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព)
- ក្របខណ្ឌ ការងារសិនដាយ សម្រាប់ការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ ២០១៥-២០៣០ (សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធទី៦ និងក្របខណ្ឌការងារសិនដាយ ២០១៥-២០៣០)
- កិច្ចព្រមព្រៀងទីក្រុងប៉ារីស
- ការអប់រំសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព ២០៣០
- ជំរុញយុទ្ធសាស្ត្រប្រាំពីរ សម្រាប់ការបញ្ចប់អំពើហិង្សាលើកុមារ
- សេចក្តីប្រកាសរបស់សាលារៀនសុវត្ថិភាព (ស្តីពីការការពារ ការអប់រំក្នុងជម្លោះប្រដាប់អាវុធ)
- បណ្តាញអន្តរាគ្គីភាពសម្រាប់ការអប់រំក្នុងគ្រាអាសន្ន ស្តង់ដារអប្បបរមាសម្រាប់ការអប់រំ ការត្រៀមខ្លួន ការឆ្លើយតប និងស្តារឡើងវិញ
- ការប្តេជ្ញាចិត្តសម្រាប់កុមារក្នុងសកម្មភាពមនុស្សធម៌
- ស្តង់ដារអប្បបរមាសម្រាប់ការការពារកុមារក្នុងសកម្មភាពមនុស្សធម៌
- ក្របខណ្ឌគ្រប់គ្រងហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ និងគ្រោះអាសន្នផ្នែកសុខភាព
- អនុសាសន៍ទាក់ទងនឹងការអប់រំសម្រាប់ការយល់ដឹងអន្តរជាតិ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងសន្តិភាព

ក្របខណ្ឌការងារសាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ

គោលបំណងនៃក្របខណ្ឌសាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ២០២២-២០៣០ គឺដើម្បីផ្តល់ការណែនាំជាយុទ្ធសាស្ត្រដល់អ្នកមានកាតព្វកិច្ចនិងដៃគូ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការទទួលបានការអប់រំប្រកបដោយគុណភាព សមធម៌និងប្រកបដោយសុវត្ថិភាពសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា។

គោលដៅក្របខណ្ឌសាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ

គោលដៅនៃសាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ គឺដើម្បីទទួលយកវិធីសាស្ត្រដែលមានការជូនដំណឹងអំពីហានិភ័យ និងមានការចូលរួម៖

១. ការការពារអ្នកសិក្សា អ្នកអប់រំ និងបុគ្គលិកពីការស្លាប់ របួស អំពើហិង្សា គ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងសាលារៀន និងកន្លែងសិក្សាផ្សេងទៀត។
២. រៀបចំផែនការសម្រាប់ការអប់រំ ការការពារជាបន្តបន្ទាប់ និងកម្រិតការរំខានដល់ការសិក្សានៅពេលប្រឈម នឹងភាពតក់ស្លុត ភាពតានតឹង គ្រោះថ្នាក់ និងការគំរាមកំហែងគ្រប់ប្រភេទ។
៣. លើកកម្ពស់ចំណេះដឹង និងជំនាញរបស់អ្នកសិក្សា និងអ្នកមានកាតព្វកិច្ច ដើម្បីរួមចំណែកកាត់បន្ថយហានិភ័យ ការកសាងភាពធន់ និងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព។

លទ្ធផលរំពឹងទុក

១. សុវត្ថិភាពរបស់បុគ្គលិកអប់រំ និងកុមារទាំងនៅក្នុងសាលារៀន និងតាមផ្លូវទៅសាលារៀនត្រូវបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង។
២. ភាពធន់នឹងប្រព័ន្ធអប់រំត្រូវបានពង្រឹងនៅពេលប្រឈមមុខនឹងគ្រោះថ្នាក់ទាំងអស់ដូចជា៖
 - ប្រព័ន្ធ និងគោលនយោបាយដែលបានបង្កើតឡើង រួមទាំងគោលការណ៍អាទិភាព ទំនួលខុសត្រូវ និងសកម្មភាពនៅគ្រប់កម្រិតទាំងអស់
 - ការវិនិយោគលើវិស័យអប់រំនឹងបានការពារហើយបរិក្ខារសាលារៀនមានសុវត្ថិភាព និងបែតងជាងមុន
 - ដំណើរការគ្រប់គ្រងការបន្តការអប់រំនិងសាលារៀនសុវត្ថិភាពនៅនឹងកន្លែង
 - ការអប់រំកាត់បន្ថយហានិភ័យនិងភាពស៊ាំត្រូវបានលើកកម្ពស់
 - គ្រូបង្រៀនត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងពង្រឹងសមត្ថភាពដើម្បីអាចធ្វើបាននៅកម្រិតសាលារៀន។
៣. ឧបសគ្គផ្នែកអប់រំចំពោះអ្នកសិក្សាដែលងាយរងគ្រោះបំផុតដោយ សារអាយុ ភេទ ពិការភាព ការបែងចែកឌីជីថល និងការមិនរាប់បញ្ចូលក្នុងសង្គម។ ឧទាហរណ៍ អន្តរជាតិជាតិសាសន៍ ភាសាប្រជុំជនក៏ដូចជាជនចំណាកស្រុកនិងជនភៀសខ្លួនត្រូវបានកំណត់និងផ្គត់ចេញពីសង្គម។
៤. កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរវិស័យ និងទំនាក់ទំនងទាំងបីគឺ មនុស្សធម៌ ការអភិវឌ្ឍ និងការកសាងសន្តិភាពត្រូវបានពង្រឹង។

រចនាសម្ព័ន្ធ

ក្របខណ្ឌសាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ

មានធាតុផ្សំសំខាន់ៗចំនួនបួនរួមមាន៖ មូលដ្ឋានគ្រឹះអន្តរវិស័យ និងសសរស្តម្ភចំនួនបី។ សមាសធាតុនីមួយៗត្រូវបានសម្គាល់ដោយវិសាលភាពជាក់លាក់ តួអង្គទំនួលខុសត្រូវ និងយុទ្ធសាស្ត្រ។

មូលដ្ឋានគ្រឹះ
ធ្វើឱ្យសម្រេចបាននូវប្រព័ន្ធ
និងគោលនយោបាយ

សសរស្តម្ភទី១:
បរិស្ថានសិក្សាសុវត្ថិភាព

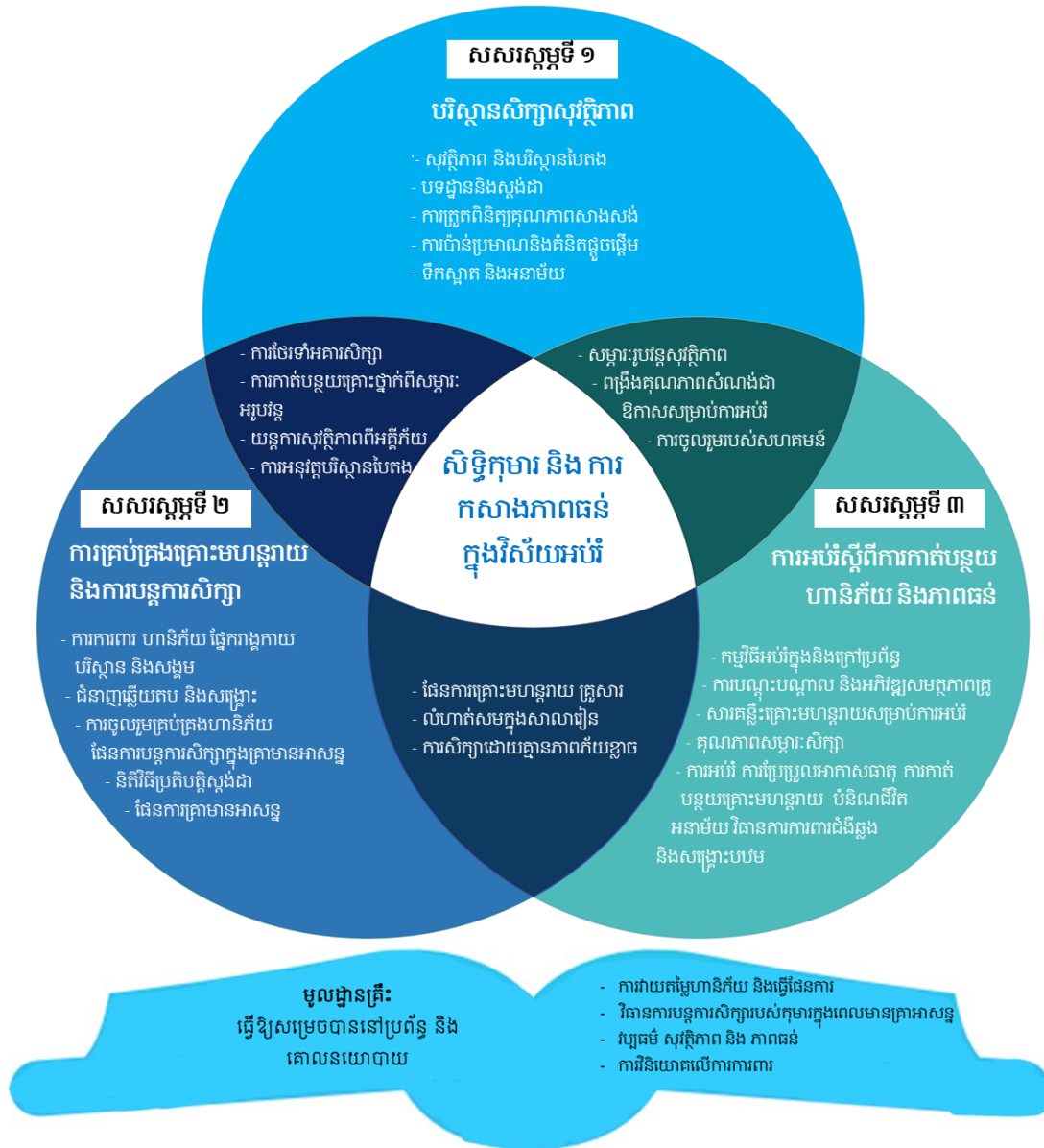
សសរស្តម្ភទី២:
ការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ
និងការបន្តការសិក្សា

សសរស្តម្ភទី៣:
ការអប់រំស្តីពីការកាត់បន្ថយ
ហានិភ័យនិងភាពធន់

ក្របខណ្ឌសាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ

*** សមភាពយេនឌ័រ * ពិការភាព * បរិយាបន្ន * ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព * ក្របខណ្ឌការងារសេនដាយសម្រាប់ការកាត់បន្ថយគ្រោះមហន្តរាយ * កិច្ចព្រមព្រៀងទីក្រុងប៉ារីស * សុវត្ថិភាពសម្រាប់ការសិក្សានិងការបញ្ឈប់អំពើហិង្សាលើកុមារ * សេចក្តីប្រកាសស្តីពីសាលារៀនសុវត្ថិភាព**

ឯកសារគាំទ្រនេះ មានគោលបំណងពង្រឹងកិច្ចសហការ និងផលប៉ះពាល់រួមនៃអ្នកទទួលកាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋាភិបាល ព្រមទាំងដៃគូមនុស្សធម៌ និងការអភិវឌ្ឍដែលពាក់ព័ន្ធនឹងដំណើរការរៀបចំផែនការទាក់ទងនឹងការអប់រំ។ សម្ព័ន្ធសកលសម្រាប់ការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយនិងភាពធន់ក្នុងវិស័យអប់រំ និងដៃគូក្នុងតំបន់នឹងបន្ត៖

- គាំទ្របរិបទតំបន់ និងអនុតំបន់
- ធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ជាសកល ដើម្បីគាំទ្រការធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មចំពោះ គោលដៅនិងសូចនាករ ក្របខណ្ឌសាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ។

- ការកំណត់តួនាទី និងទំនួលខុសត្រូវជាក់លាក់
- ការផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងសម្ភារៈ ធនធាន បច្ចេកទេស ប្រកបដោយគុណភាពដែលអាចរកបាន ដើម្បីអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រដែលបានស្នើឡើងដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការ
- ករណីសិក្សា និងឧទាហរណ៍នៃការអនុវត្តល្អៗ
- ផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកស្រាវជ្រាវ ការរៀនសូត្រនិងការគ្រប់គ្រង ចំណេះដឹងតាមរយៈគេហទំព័រ សម្ព័ន្ធសកលសម្រាប់ការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយនិងភាពធន់ក្នុងវិស័យអប់រំដោយសហការ ជាមួយគេហទំព័របង្ការ (គ្រប់គ្រងដោយUNDRR)

© UNDRR Caribbean Safe School Ministerial Forum

មូលនិធិ

ការបើកឱ្យដំណើរការប្រព័ន្ធ និងគោលការណ៍

វិសាលភាព

មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃក្របខណ្ឌសាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ផ្ដោតលើការពង្រឹងភាពធន់ជាកម្រិតប្រព័ន្ធ។ រួមបញ្ចូលទាំងប្រព័ន្ធនិងគោលនយោបាយដែលមានគោលបំណង៖ ការការពារសុវត្ថិភាព សុខភាព និងសុខុមាលភាពនៃសហគមន៍និងសាលារៀនទាំងមូល។ ផ្តល់វិធានការបន្តការអប់រំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ការការពារវិនិយោគលើវិស័យអប់រំ លើកកម្ពស់វប្បធម៌សុវត្ថិភាពនិងភាពធន់។ ជំរុញសាស្ត្រ គោលនយោបាយនិងផែនការដែលមានព័ត៌មានអំពីហានិភ័យ ត្រូវបានប្រើ ដើម្បីកែលម្អសមធម៌ ការការពារ កាត់បន្ថយហានិភ័យ និងបង្កើនសមត្ថភាពបន្ថែម។

ក្នុងសំខាន់ៗ

អ្នកទទួលបន្ទុកបឋម

- ស្ថាប័នអប់រំថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ការងារគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ ការការពារកុមារ បរិស្ថាន សុខាភិបាល និងផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការបង្កើតគោលនយោបាយ ផែនការ និងថវិកា។
- អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលអនុវត្តកម្មវិធីអប់រំ ឬគ្រប់គ្រងផ្នែកអប់រំ។
- ម្ចាស់ជំនួយ អ្នកផ្តល់កម្ចីហិរញ្ញវត្ថុ និងអ្នករួមចំណែកផ្នែកឯកជនដែលផ្តល់មូលនិធិដល់ការអភិវឌ្ឍវិស័យអប់រំ និងការឆ្លើយតបមនុស្សធម៌។

ក្នុងសំខាន់ៗផ្សេងទៀត

- អ្នកអប់រំនៅមូលដ្ឋាន ក្រុមការងារសាលារៀនសុវត្ថិភាពថ្នាក់ជាតិ ឬយន្តការសម្របសម្រួលផ្សេងៗ។
- បុគ្គលិកអប់រំ គ្រូបង្រៀន គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងសាលារៀន អង្គការសង្គមស៊ីវិលផ្សេងទៀត ដែលសម្របសម្រួលឱ្យមានការចូលរួមពីកុមារ យុវជនឪពុកម្តាយឬអាណាព្យាបាលសិស្ស និងសហគមន៍។
- ការអប់រំក្នុងគ្រាមានអាសន្ន ការការពារកុមារ ក្រុមឆ្លើយតបមនុស្សធម៌ផ្សេងទៀត និងយន្តការសម្របសម្រួល។
- អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ (INGOs) ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ (IGOs) ពាក់ព័ន្ធនឹងសាលារៀនសុវត្ថិភាព។
- អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាតិ (NGOs) និងអង្គការសង្គមស៊ីវិល (CSOs) រួមទាំងស្ត្រី យុវជន ក្រុមដែលមានពិការភាព និងក្រុមយុវជនដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសាលារៀនសុវត្ថិភាព។
- ដៃគូអន្តរវិស័យក្នុងការកាត់បន្ថយហានិភ័យ ការការពារកុមារ ផ្នែកទឹកស្អាត សុខភាព អនាម័យ សុខភាពសាធារណៈ អាហារូបត្ថម្ភ សុខភាពផ្លូវចិត្ត ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធការងារសាធារណៈ ការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ការធ្វើផែនការអភិវឌ្ឍតំបន់ជាក្រុង បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន ទំនាក់ទំនង និងផ្នែកកិច្ចគាំពារសង្គម។
- ការអប់រំ ពីអាកាសធាតុ ការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ ការការពារកុមារ សិទ្ធិកុមារ និងអ្នកស្រាវជ្រាវផ្សេងទៀត ដែលផ្តល់ព័ត៌មានអំពីការអនុវត្តផ្នែកលើកស្ទួយ និងបង្កើតកសុតាងផ្នែកលើការអនុវត្តនិងគាំទ្រការធ្វើផែនការផ្នែកលើការព្យាករណ៍ដែលអាចបត់បែនបាន។

ទំនួលខុសត្រូវសំខាន់ៗ

- ធានាបានការប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគោលការណ៍ណែនាំ (សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធ២ គោលការណ៍ណែនាំ)។
- ភាគីអ្នកទទួលខុសត្រូវចម្បង គួរតែដឹកនាំក្នុងការបង្កើតប្រព័ន្ធផ្តល់ព័ត៌មានសាលារៀនសុវត្ថិភាព និងការបន្តការអប់រំដែលមិនមានហានិភ័យ ព្រមទាំងបង្កើតគោលនយោបាយ និងផែនការ ដោយមានការសហការដោយផ្ទាល់ជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព។
- ធានាបាននូវគណនេយ្យភាព កសាងទំនុកចិត្ត ផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សមាជិកសហគមន៍សាលារៀនក្នុងនាមជាអង្គក្នុងដំណើរការអភិបាលកិច្ច និងការសម្រេចចិត្ត។
- ពិនិត្យ និងលើកកម្ពស់ក្របខណ្ឌគោលនយោបាយ ផែនការ និងការណែនាំប្រតិបត្តិការ ដើម្បីឱ្យការគ្រប់គ្រងហានិភ័យបានល្អឧទាហរណ៍ ការកាត់បន្ថយ ការត្រៀមបម្រុង ការឆ្លើយតប និងការស្តារឡើងវិញ ដើម្បីដោះស្រាយរាល់គ្រោះថ្នាក់ទាំងអស់នៅថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។
- ផ្តល់ការត្រួតពិនិត្យគោលនយោបាយ ផែនការ និងការពង្រឹងប្រព័ន្ធ ដើម្បីដោះស្រាយរាល់គ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យទាំងអស់ដើម្បីសុវត្ថិភាពសាលារៀននិងកាតព្វកិច្ច នៅកម្រិតថ្នាក់ជាតិ ថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងថ្នាក់សាលារៀន សហគមន៍មូលដ្ឋាន។
- អនុវត្តការវាយតម្លៃហានិភ័យទាំងអស់ដែលផ្តោតលើកុមារសម្រាប់សាលារៀនសុវត្ថិភាពនៅថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដើម្បីធានាថាទិដ្ឋភាពយេនឌ័រ និងការដាក់បញ្ចូលត្រូវបានយកមកពិចារណា។
- ផ្តល់អាទិភាពដល់ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព កំណត់មន្ត្រីបង្គោលដែលបានបណ្តុះបណ្តាលជាអ្នកដឹកនាំសាលារៀនសុវត្ថិភាពនៅគ្រប់កម្រិតទាំងអស់។
- លើកកម្ពស់ការរួមបញ្ចូល និងសមធម៌សម្រាប់ប្រជាជនដែលនៅខ្វះខាត ដើម្បីធានាបាននូវការទទួលបានការអប់រំជាមូលដ្ឋានដោយឥតគិតថ្លៃ និងប្រកបដោយគុណភាព ហើយធានាថាយេនឌ័រ និងបរិយាបន្ន ត្រូវបានរួមបញ្ចូលនិងដោះស្រាយ (ឧ. ភាពប្រសព្វរវាងជនជាតិភាគតិច ភាសា និងវប្បធម៌ ក៏ដូចជាជនចំណាកស្រុក និងជនភៀសខ្លួន) រួមទាំង ការប្រើឧបករណ៍ឌីជីថល។
- ភ្ជាប់គម្រោងសាលារៀនសុវត្ថិភាពក្នុងតំបន់ និងផែនការកែលម្អទាំងវិស័យអប់រំថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ។ ផែនការប្រតិបត្តិការដើម្បីផ្តល់មូលនិធិ និងទ្រទ្រង់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងទាំងនេះ។
- ប្រមូលផ្តុំហិរញ្ញប្បទាន និងការបែងចែកធនធាន ដើម្បីធានាបាននូវធនធានហិរញ្ញវត្ថុ និងធនធានមនុស្សគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលដៅគោលនយោបាយ។
- ការរួមបញ្ចូលការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ការរៀនសូត្រ ការអនុវត្តផ្នែកលើកស្ទួយសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព និងការណែនាំ ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការគោលនយោបាយ និងកែលម្អលទ្ធផល។

យុទ្ធសាស្ត្រ

- ធ្វើការវាយតម្លៃហានិភ័យ ផ្តោតលើកុមារដែលមានគ្រោះថ្នាក់ទាំងអស់ហើយបង្កើតនិងធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្ម ការវិភាគបរិបទសាលារៀនសុវត្ថិភាពដើម្បីផ្តល់មូលដ្ឋានភស្តុតាងរួមគ្នា សម្រាប់ការធ្វើផែនការនិងកម្មវិធីយុទ្ធសាស្ត្រដែលផ្តល់ព័ត៌មានអំពីហានិភ័យ និងសហការគ្នា។
- បង្កើត និងរក្សាការសម្របសម្រួល និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរវិស័យដើម្បីសុវត្ថិភាពវិស័យអប់រំនៅគ្រប់កម្រិតផ្លូវការ និងក្រៅផ្លូវការ។
- បង្កើនការប្តេជ្ញាចិត្តទូទាំងប្រព័ន្ធ និងការយល់ដឹងអំពីសាលារៀនសុវត្ថិភាព ទាក់ទងនឹងវិបត្តិនានា ដើម្បីកំណត់អាទិភាព គោលនយោបាយ និងគោលដៅ។
- អនុម័តគោលដៅ និងសូចនាករ ដើម្បីណែនាំអាទិភាពយុទ្ធសាស្ត្រនិងបង្កើតផែនទីបង្ហាញផ្លូវសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ និងសាលារៀនសុវត្ថិភាព។ ពិចារណាពីផលប៉ះពាល់ និងបង្ហាញពីលទ្ធភាពផ្សេងៗ ដែលអាចដោះស្រាយបាន។
- ប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយ អ្នកចូលរួម អ្នកផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់បុគ្គលិកសិស្ស មាតាបិតា អ្នកថែទាំ និងសហគមន៍មូលដ្ឋាន ក្នុងដំណើរការរៀបចំផែនការ ការសម្រេចចិត្តដែលមានការចូលរួមពីកុមារ រួមទាំងការត្រួតពិនិត្យ វាយតម្លៃ និងយន្តសម្របសម្រួលការងារការណ៍។
- បង្កើត ដឹកនាំនិងរក្សាយន្តការសម្របសម្រួលសាលារៀនសុវត្ថិភាពពហុភាគីថ្នាក់ជាតិដែលកំពុងដំណើរការ ដើម្បីបង្កើនផលជះ និងតម្រូវឱ្យស្របទៅតាមវិស័យសម្រាប់ក្របខណ្ឌសាលារៀនសុវត្ថិភាព។
- អនុវត្តកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពជាមួយអ្នកបង្កើតគោលនយោបាយ អ្នករៀបចំផែនការ និងអ្នកគ្រប់គ្រង មានការកិច្ចរៀបចំផែនការក្នុងវិស័យអប់រំពីការផ្តល់ព័ត៌មានអំពីហានិភ័យនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ។
- ការសិក្សាស្រាវជ្រាវនិងចែករំលែកការអនុវត្តល្អៗដោយផ្អែកលើភស្តុតាងនិងណែនាំសម្រាប់ប្រតិបត្តិការគោលនយោបាយសាលារៀនសុវត្ថិភាព។
- បង្កើតនិងពង្រឹងប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រងការអប់រំ(EMIS)ដើម្បីប្រមូលត្រួតពិនិត្យ និងវិភាគទិន្នន័យដែលចេញពីសាលារៀនទាំងអស់សម្រាប់ការកាត់បន្ថយហានិភ័យ ការឆ្លើយតបផ្អែកលើភស្តុតាង ការប្រកាសឱ្យដឹងមុន ការស្តារឡើងវិញ ការធ្វើផែនការ និងការសម្រេចចិត្តនៅគ្រប់កម្រិតទាំងអស់។
- ការចំណាយនិងថវិកាសម្រាប់សកម្មភាពគ្រប់គ្រងហានិភ័យរួមបញ្ចូលយ៉ាងពេញលេញទៅក្នុងថវិកាវិស័យអប់រំ។ ប្រមូលធនធានពីប្រភពជាតិ និងពីដៃគូតាមការចាំបាច់។

© UNESCO/Torres

សសរស្តម្ភទី១ បរិស្ថានសិក្សាសុវត្ថិភាព

វិសាលភាព

កន្លែងសិក្សាដែលមានសុវត្ថិភាព ត្រូវគិតទាំងបរិក្ខារសិក្សា អគារដែលមានស្រាប់និងការសាងសង់ថ្មី រួមទាំងការដំឡើងឱ្យមានសុវត្ថិភាពជាងមុន និងជាសាលារៀនបែបឯក។ សម្រាប់បរិក្ខារសិក្សាថ្មី គឺផ្ដោតលើការជ្រើសរើសទីតាំង ការរចនា និងការសាងសង់ ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពពីការគំរាមកំហែងលើផ្នែករូបរាងកាយ ជីវសាស្ត្រ គីមី និងសង្គម ដើម្បីបង្កើនគុណភាពជាកន្លែងសិក្សាមានសុវត្ថិភាព ការការពារសុខភាព និងសុខុមាលភាពរបស់អ្នកសិក្សាទាំងអស់។ សម្រាប់គ្រឿងបរិក្ខារដែលមានស្រាប់ ផ្ដោតលើការកំណត់អាទិភាពនៃគ្រឿងបរិក្ខារសម្រាប់ជួសជុលឡើងវិញ ឬការផ្លាស់ប្តូរទីតាំងក៏ដូចជាការថែរក្សាបរិយាកាសសិក្សាឱ្យបានល្អ។ សសរស្តម្ភនេះគាំទ្រដល់គោលដៅនៃប្រព័ន្ធអប់រំដែលមានភាពធន់និងនិរន្តរភាពបរិស្ថាន។ សុវត្ថិភាពនិងភាពងាយស្រួលនៃបរិយាកាសសិក្សារូបវន្តរួមមាន៖ ការអនុវត្តរចនាសម្ព័ន្ធនៃអគារ សុវត្ថិភាពមិនមែនរចនាសម្ព័ន្ធ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទីតាំងសាលារៀនដែលធន់ រួមបញ្ចូលទាំងផ្លូវឱ្យមានសុវត្ថិភាព លទ្ធភាពប្រើប្រាស់បានចំពោះជនដែលមានពិការភាព យេនឌ័រ គ្រឿងបរិក្ខារទឹក អនាម័យ បានគ្រប់គ្រាន់ និងវិធីសាស្ត្រជម្លៀសប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព(រួមទាំងប្រព័ន្ធប្រកាសអាសន្នជាមុន) ដើម្បីអាចបន្តការសិក្សារៀនសូត្រ ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព។

អ្នកទទួលខុសត្រូវពាក់ព័ន្ធ

អ្នកទទួលខុសត្រូវចម្បង ៖

- អ្នកបង្កើតគោលនយោបាយ និងការសម្រេចចិត្តរបស់រដ្ឋាភិបាល អ្នកគ្រប់គ្រងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលផ្សេងទៀតដែលផ្តល់មូលនិធិ រៀបចំផែនការ សាងសង់ គ្រប់គ្រងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាលារៀននិងចូលរួមក្នុងផែនការស្តារឡើងវិញបន្ទាប់ពីមានគ្រោះអាសន្នឬគ្រោះមហន្តរាយ។ នេះរួមបញ្ចូលទាំងស្ថាប័នអប់រំ អាចធ្វើផែនការ ការអភិវឌ្ឍ ការងារសាធារណៈ ការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ ការការពារសង្គមស៊ីវិល និងអាជ្ញាធរផ្សេងទៀត។
- អ្នកផ្តល់ការអប់រំក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលគ្រប់គ្រងកន្លែងអប់រំ។
- ម្ចាស់ជំនួយ អ្នកផ្តល់ប្រាក់កម្ចី និងអ្នករួមចំណែកផ្នែកឯកជនដែលផ្តល់មូលនិធិដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាលារៀន ឬការស្តារសាលារៀនឡើងវិញពីភាពអាសន្នឬគ្រោះមហន្តរាយ។ ផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេស ការកសាងសមត្ថភាព និងគាំទ្រការធ្វើផែនការ ការរចនា ការសាងសង់ ការថែទាំ ឬការគ្រប់គ្រងកន្លែងសិក្សារូបវន្ត និងការចូលរួមរបស់កុមារឬយុវជន។
- អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ (INGOs) និងអង្គការរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ (IGOs) ពាក់ព័ន្ធនឹងសាលារៀនសុវត្ថិភាព។
- អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាតិ (NGOs) និងអង្គការសង្គមស៊ីវិល (CSOs) រួមទាំងស្ត្រី យុវជន ក្រុមសិទ្ធិជនដែលមានពិការភាព និងក្រុមយុវជនដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសាលារៀនសុវត្ថិភាព។
- អ្នកដែលធ្វើការនៅសាលារៀន និងកម្រិតសហគមន៍ដែលប្រើប្រាស់ គ្រប់គ្រងឬថែទាំកន្លែងសិក្សា។

អ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត៖

- ក្រុមអ្នកអប់រំក្នុងស្រុក សម្របសម្រួលសុវត្ថិភាពសាលារៀនថ្នាក់ជាតិឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ។
- ការអប់រំក្នុងគ្រាអាសន្ន ទឹក អនាម័យ ជនភៀសខ្លួន ក្រុមឆ្លើយតបមនុស្សធម៌ផ្ទៃក្នុងផ្សេងទៀត និងយន្តការសម្របសម្រួល។
- ដៃគូអន្តរវិស័យក្នុងវិស័យសុខាភិបាល ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធការប្រើប្រាស់ដីធ្លី យេនឌ័រ និងការដាក់បញ្ចូលការការពារកុមារ។
- អ្នកសិក្សាអ្នកស្រាវជ្រាវនិងនិស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សាក្នុងវិស័យដែលទាក់ទងនឹងគុណភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ សុវត្ថិភាពនិងការច្នៃប្រឌិតគោលនយោបាយ និងផែនការ។

ទំនួលខុសត្រូវសំខាន់ៗ

- ធានាថាសាលារៀនថ្មីទាំងអស់គោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិ និងការណែនាំសម្រាប់ការជ្រើសរើសទីតាំង ការរចនា និងការសាងសង់។ ទាំងនេះគួរតែរួមបញ្ចូល៖ សុវត្ថិភាព ភាពធន់នឹងគ្រោះមហន្តរាយ ការឆ្លើយតបយេនឌ័រ បរិយាបន្ន និងនិរន្តរភាពបរិស្ថាន។
- អនុវត្តផែនការកំណត់អាទិភាព ការណែនាំអំពីហានិភ័យសម្រាប់សាលារៀនដែលមានស្រាប់ ដើម្បីកំណត់និងអន្តរាគមន៍កន្លែងដែលត្រូវការការជួសជុល ការស្តារឡើងវិញ ការកែលម្អ ការកសាងឡើងវិញ ការជំនួសឬការផ្លាស់ប្តូរទីតាំង ដើម្បីបង្កើនការវិនិយោគ ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវសុវត្ថិភាព និងធានានូវភាពងាយស្រួល។
- ត្រូវប្រាកដថាក្របខណ្ឌបទប្បញ្ញត្តិសម្រាប់អគារសិក្សា មានភាពទាន់សម័យ ឆ្លុះបញ្ចាំងពីការយល់ដឹងនាពេលបច្ចុប្បន្នអំពីគ្រោះថ្នាក់ ហានិភ័យរួមទាំងការរៀបរៀងការបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សហគមន៍ ឬបរិស្ថាន ហើយការអនុលោមនេះត្រូវបានត្រួតពិនិត្យ។
- កំណត់ស្តង់ដារការអនុវត្តអប្បបរមាក្នុងក្របខណ្ឌនីតិបញ្ញត្តិ សម្រាប់ទ្រព្យសម្បត្តិរូបវន្ត។ ស្តង់ដារនេះ ដើម្បីដោះស្រាយ សម្រាប់សុវត្ថិភាពជីវិត សម្ភារៈបរិក្ខារ ទឹក និងអនាម័យដែលឆ្លើយតបនឹងយេនឌ័រ ប្រព័ន្ធកំដៅនិងត្រជាក់ ប្រព័ន្ធខ្យល់ចេញចូល និងការផ្តល់នូវបរិយាកាសសិក្សាដែលមានសុខភាពល្អសម្រាប់ផលប៉ះពាល់ពីអាកាសធាតុ។
- រៀបចំផែនការត្រួតពិនិត្យ សម្រាប់ពិនិត្យសុវត្ថិភាព សម្ភារៈបរិក្ខារដែលកំពុងដំណើរការ។
- ចូលរួមជាមួយសហគមន៍ក្នុងការជ្រើសរើសទីតាំងសាលារៀនដែលមានសុវត្ថិភាពតាមសហគមន៍ការសាងសង់ ការជួសជុលនិងការស្តារឡើងវិញ
- ពង្រឹងចំណេះដឹងរបស់អ្នកសាងសង់ក្នុងស្រុក ដើម្បីកែលម្អសុវត្ថិភាពក្នុងអំឡុងពេលសាងសង់ អន្តរាគមន៍ និងការត្រួតពិនិត្យ។
- ផ្តល់ធនធាននិងការណែនាំគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីរក្សាកន្លែងសិក្សាសម្រាប់សុវត្ថិភាព សុខភាព និងដើម្បីសម្រេចបាននូវអាយុកាលនៃការរចនាដែលបានគ្រោងទុក។
- កាត់បន្ថយហានិភ័យដែលមិនមែនជារចនាសម្ព័ន្ធ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរួមទាំងការចូលទៅកាន់សាលារៀនដោយសុវត្ថិភាព។ ឧទាហរណ៍ ផ្លូវថ្មីជើង ផ្លូវថ្នល់ និងផ្លូវឆ្លងទន្លេ។
- ត្រូវប្រាកដថាសាលារៀនដែលបានគ្រោងទុក ជាជម្រកបណ្តោះអាសន្នរបស់សហគមន៍ដែលបានរចនាឡើង ដើម្បីបំពេញតាមស្តង់ដារការអនុវត្តរចនាសម្ព័ន្ធអប្បបរមាសម្រាប់«ការស្នាក់នៅភ្លាមៗ» ដើម្បីកាត់បន្ថយការខូចខាតដែលរំពឹងទុក។

យុទ្ធសាស្ត្រ

- ធានាថាគោលនយោបាយអប់រំមានគោលបំណងនិងការណែនាំការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវគុណភាពសុវត្ថិភាពបរិយាបន្ននិងនិរន្តរភាពបរិស្ថាននៃកន្លែងសិក្សា។
- យកចិត្តទុកដាក់អំពីសារៈសំខាន់នៃសុវត្ថិភាព ចំពោះការវិនិយោគទាំងអស់ក្នុងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាលារៀន។ បង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការវិនិយោគទាំងនេះជាមួយនឹងយុទ្ធសាស្ត្រកាត់បន្ថយដែលសមស្របដើម្បីសម្រេចបាននូវអត្ថប្រយោជន៍ជាច្រើន ដូចជាការកាត់បន្ថយហានិភ័យធានាបាននូវការអប់រំ បន្តផ្តល់ការការពារបរិស្ថានសិក្សាមានសុវត្ថិភាពនិងរួមបញ្ចូលកែលម្អគុណភាពនៃកន្លែងសិក្សា។
- ការកាត់បន្ថយនិងសម្របខ្លួនទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។ ឧទាហរណ៍ កាត់បន្ថយការប្រាស់ប្រាស់ឧស្ម័នកាបូនឌីអុកស៊ីតនិងធនធានដែលមិនអាចកើតឡើងវិញបាន។
- រៀបចំផែនការសម្រាប់ស្តារឡើងវិញនៃវិស័យអប់រំ ដោយកសាងភាពធន់ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ដើម្បីដោះស្រាយការខានដល់ការផ្តល់សេវាអប់រំ
- ប៉ាន់ប្រមាណនិងប្រើប្រាស់ទិន្នន័យប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការអប់រំសម្រាប់វាស់វែង ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃលក្ខខណ្ឌ សាលារៀនសុវត្ថិភាព សម្រាប់ធ្វើផែនការ និងសេចក្តីសម្រេចចិត្ត។
- កែលម្អសាលារៀនជាសាលារៀនគំរូនិងដំណោះស្រាយសម្រាប់កន្លែងសិក្សារូបវន្តថ្មីនិងមានស្រាប់ដែលមានសុវត្ថិភាព សុខភាពល្អ រួមបញ្ចូលនូវការឆ្លើយតបយេនឌ័រ មាននិរន្តរភាពនិងអំណោយផលដល់ការរៀនសូត្រ។
- បង្កើតដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការចំណាយដើម្បីអនុវត្តការធ្វើឱ្យបរិក្ខារសាលារៀនបែតង ផ្តល់ការតភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិតនិងការពារកុមារពីផលប៉ះពាល់ដែលជះឥទ្ធិពលមជ្ឈដ្ឋានខាងក្រៅ
- ចូលរួមជាមួយសហគមន៍ក្នុងការវាយតម្លៃការការពារបរិស្ថាននិងសង្គមកំណត់និងអនុវត្តវិធានការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងនិរន្តរភាពដើម្បីបង្កើនសុវត្ថិភាពនិងគុណភាពកន្លែងសិក្សា ការការពារវិនិយោគក្នុងវិស័យអប់រំនិងលើកកម្ពស់វប្បធម៌សុវត្ថិភាពនិងភាពធន់។
- ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសាងសង់ ក្នុងការសាងសង់អគារសិក្សាសុវត្ថិភាព និងការត្រួតពិនិត្យគុណភាពព្រមទាំងសុវត្ថិភាព នៅកន្លែងកន្លែងដើម្បីរៀបរៀងការបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់នរណាម្នាក់ក្នុងអំឡុងពេលសាងសង់និងប្រតិបត្តិការនៃអគារសិក្សារូបវន្ត។

សសរស្ត្រដ៏២

ការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ និងការបន្តការសិក្សា

© UNICEF/UNI246267

វិសាលភាព

ការគ្រប់គ្រងសាលារៀនសុវត្ថិភាព ដោះស្រាយផែនការដែលផ្ដោតលើសមធម៌ សម្រាប់សុខភាព សុវត្ថិភាព និងសុខុមាលភាពរបស់កុមារ ដើម្បីបន្តការអប់រំ ទាក់ទងនឹងគ្រោះថ្នាក់ ហានិភ័យទាំងអស់ចំពោះកុមារ និងបុគ្គលិកក្នុងវិស័យអប់រំ។ ការផ្ដោតសំខាន់គឺលើការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព ការចាប់យកចំណេះដឹង ការសម្របខ្លួន និងការផ្លាស់ប្តូរសម្រាប់ភាពធន់ តាមរយៈការចូលរួមប្រកបដោយអត្ថន័យ និងការទទួលខុសត្រូវចំពោះប្រជាជនដែលរងផលប៉ះពាល់។ វិសាលភាពនេះរួមបញ្ចូលទាំងការធ្វើផែនការ និងប្រតិបត្តិការដ៏ទូលំទូលាយ ការវាយតម្លៃហានិភ័យនៃគ្រោះថ្នាក់ទាំងអស់ ការការពារ កាត់បន្ថយហានិភ័យ ការត្រៀមខ្លួន និងការស្តារឡើងវិញ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវពាក់ព័ន្ធ

អ្នកទទួលខុសត្រូវចម្បង៖

- អ្នកដឹកនាំវិស័យអប់រំនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលធ្វើការដោយសហការជាមួយការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ ការការពារកុមារ និងសមភាគីអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានផ្សេងទៀត នៅក្នុងយុត្តាធិការនីមួយៗ។
- នៅកម្រិតសាលារៀន បុគ្គលិកអប់រំ សិស្សានុសិស្សនិងមាតាបិតាទាំងអស់និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ ផ្សេងទៀតដោយយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសចំពោះយេនឌ័រ និងជនដែលមានពិការភាពនិងបរិយាបន្នសង្គម
- អ្នកផ្តល់ការអប់រំក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលគ្រប់គ្រងកន្លែងអប់រំឬកម្មវិធីអប់រំ

អ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត៖

- ក្រុមអ្នកអប់រំក្នុងមូលដ្ឋាននិងសមាជិកវេទិកាសម្របសម្រួលសុវត្ថិភាពសាលារៀនថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ។
- ការអប់រំក្នុងគ្រាមានអាសន្នការការពារកុមារនិងក្រុមឆ្លើយតបមនុស្សធម៌ផ្សេងទៀតក្រុមការងារសមមូល ឬក្រុមការងារអប់រំជនភៀសខ្លួននៅពេលដែលចង្កោមនិងប្រព័ន្ធជនភៀសខ្លួនមិនបានដំណើរការ។
- អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ (INGOs) និងអង្គការរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ (IGOs) ពាក់ព័ន្ធនឹងសាលារៀនសុវត្ថិភាព។
- អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាតិ (NGOs) និងអង្គការសង្គមស៊ីវិល (CSOs) រួមទាំងស្ត្រី យុវជនក្រុមដែលមានពិការភាព និងក្រុមយុវជនដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសាលារៀនសុវត្ថិភាព។
- ម្ចាស់ជំនួយ អ្នកផ្តល់ប្រាក់កម្ចី និងអ្នករួមចំណែកផ្នែកឯកជនដែលផ្តល់មូលនិធិដល់ការអភិវឌ្ឍវិស័យអប់រំនិងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពឆ្លើយតបមនុស្សធម៌ ដែលផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេសសម្រាប់ការកសាងភាពធន់។
- ដៃគូអន្តរវិស័យក្នុងវិស័យសុវត្ថិភាពសាធារណៈ ការការពារកុមារ ទឹក អនាម័យ និងសុខភាព សុខភាពសាធារណៈ អាហារូបត្ថម្ភ សុខភាពផ្លូវចិត្ត បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន យេនឌ័រ និងការដាក់បញ្ចូល ស្ត្រី យុវជន និងក្រុមងាយរងគ្រោះជាដើម។
- អ្នកផ្តល់សេវាជីវិតសាធារណៈ និងឯកជន។
- អាគាសធាតុ ការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ ការការពារកុមារ ការពារសិទ្ធិកុមារ និងអ្នកស្រាវជ្រាវផ្សេងទៀតដែលបានជូនដំណឹងអំពីការអនុវត្តផ្នែកលើកស្ទួយ និងបង្កើតកសាងផ្នែកលើការអនុវត្ត និងគាំទ្រការធ្វើផែនការផ្នែកលើការព្យាករណ៍ដែលអាចបត់បែនបាន។

ទំនួលខុសត្រូវសំខាន់ៗ

- ចាត់តាំងបុគ្គលិកគ្រប់គ្រងសាលារៀនសុវត្ថិភាព នៅថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ។ បុគ្គលិក ដែលមានឆន្ទៈនៅកម្រិតសហគមន៍។
- រក្សាការអនុវត្ត ការគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាពសាលារៀន ដែលមានលក្ខណៈជាតំណាង រួមបញ្ចូលនិងចូលរួមនៅកម្រិតសហគមន៍ មានការចូលរួម និងទទួលខុសត្រូវចំពោះសិស្ស បុគ្គលិក ឪពុកម្តាយ អ្នកថែទាំ និងសមាជិកសហគមន៍។
- ចូលប្រើប្រាស់ទិន្នន័យគ្រោះថ្នាក់ ហានិភ័យ និងការគំរាមកំហែងដែលអាចទុកចិត្តបាន ពីថ្នាក់ជាតិនិងក្រោមជាតិ សម្រាប់ការធ្វើផែនការ និងការសម្រេចចិត្ត។ នេះរួមបញ្ចូលទាំងប្រព័ន្ធប្រកាសឱ្យដឹងមុនពីមុខសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ ការត្រួតពិនិត្យនិងយន្តការរាយការណ៍សម្រាប់ផលប៉ះពាល់លើការអប់រំ និងការប្រើប្រាស់សាលារៀន។
- បញ្ចូលសាលារៀនទៅក្នុងការវាយតម្លៃហានិភ័យកម្រិតសាលារៀនដ៏ទូលំទូលាយនិងដោយការចូលរួមធ្វើផែនការតម្រង់ទិសសកម្មភាព ការត្រួតពិនិត្យនិងការវាយតម្លៃឱ្យស្របទៅនឹងដំណើរការនៅកម្រិតសហគមន៍។
- ណែនាំសាលារៀនឱ្យអនុវត្តវិធានការកាត់បន្ថយហានិភ័យផ្នែកបរិស្ថាននិងសង្គម ដើម្បីការពារសុខភាពសុវត្ថិភាព សន្តិសុខនិងសុខុមាលភាពរបស់អ្នកសិក្សានិងអ្នកទទួលកាតព្វកិច្ចនៅកម្រិតសាលារៀន។ ឧទាហរណ៍គ្រូបង្រៀន បុគ្គលិក មាតាបិតា និងអាណាព្យាបាលសិស្ស
- មូលដ្ឋាននីយកម្ម និងអនុវត្តនីតិវិធីប្រតិបត្តិស្តង់ដារសម្រាប់ការឆ្លើយតបគ្រោះមហន្តរាយ និងគ្រោះអាសន្ន។ រួមមាន ការជម្លៀសដោយសុវត្ថិភាព ការប្រមូលផ្តុំនៅកន្លែងសុវត្ថិភាព កាលវិញ្ញាត្រលប់ដោយសុវត្ថិភាព
- បង្កើតនិងធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មផែនការត្រៀមបម្រុងឆ្លើយតបគ្រោះអាសន្ន សម្រាប់ការបន្តការអប់រំ និងការការពារកុមារនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ។
- ផ្តល់ការគាំទ្រដល់ឪពុកម្តាយនិងអាណាព្យាបាលជាដៃគូដើម្បីជួយការសិក្សារបស់កុមារទាំងសុខភាពផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្តដើម្បីពង្រឹងយន្តការដោះស្រាយសម្រាប់ភាពតានតឹងស្រួចស្រាវនិងរយៈពេលវែង។

យុទ្ធសាស្ត្រ

- បុគ្គលិកគ្រប់គ្រងសាលារៀនសុវត្ថិភាព ថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងសហគមន៍ ត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិអំណាចនិងណែនាំក្នុងការផ្តល់ភាពជាអ្នកដឹកនាំ សម្រាប់ការចូលរួមក្នុងសហគមន៍។
- ផ្តល់គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់ការវាយតម្លៃផ្នែកលើមុខសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ទាំងអស់ប្រចាំឆ្នាំសម្រាប់សុវត្ថិភាពសាលារៀន ដើម្បីណែនាំពីផែនការការកាត់បន្ថយហានិភ័យ។ រួមបញ្ចូលការណែនាំសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងសាលារៀនសុវត្ថិភាពទៅក្នុងការរៀបចំផែនការនិងការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានកែលម្អទីតាំងសាលារៀនដែលកំពុងដំណើរការ។
- ការត្រួតពិនិត្យទីតាំងសាលារៀនគួរតែធ្វើឡើងជារៀងរាល់ឆ្នាំនិងបន្ទាប់ពីផលប៉ះពាល់គ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗជាមួយនឹងការវាយតម្លៃដែលភ្ជាប់ទៅប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រងការអប់រំ។
- អនុវត្តកម្មវិធីអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពជំនាញវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀន គុសិស្ស អ្នកគ្រប់គ្រងសាលារៀនជាស្ត្រីនិងបុរស។ អភិវឌ្ឍជំនាញភាពជាអ្នកដឹកនាំដល់គ្រូបង្រៀនសម្រាប់សាលារៀនសុវត្ថិភាពដែលមានការចូលរួម និងការគ្រប់គ្រងបន្តការសិក្សា។
- ផ្តល់ការណែនាំសម្រាប់ការត្រៀមឆ្លើយតប រួមទាំងនីតិវិធីប្រតិបត្តិស្តង់ដារសម្រាប់គ្រោះមហន្តរាយនៅក្នុងសាលារៀននិងការហ្វឹកហ្វឺនឆ្លើយតបទៅនឹងផែនការសកម្មភាពមុខសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់
- បង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រនិងផែនការផ្នែកលើសមធម៌នៅថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិដើម្បីគាំទ្រនិងផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដល់ការអប់រំ និងការការពារជាបន្តបន្ទាប់ រួមមាន៖
 - ពិនិត្យបរិបទ និងព្យាករណ៍សម្រាប់បរិបទងាយរងគ្រោះ។
 - ផែនការនិងលក្ខណវិនិច្ឆ័យដើម្បីកំណត់ការប្រើប្រាស់បណ្តោះអាសន្ននៃសាលារៀនជាជម្រកបណ្តោះអាសន្ន។
 - កំណត់ទីតាំងជំនួសនិងការផ្គត់ផ្គង់បច្ចេកវិទ្យាដែលអាចប្រើបានសម្រាប់កន្លែងសិក្សាបណ្តោះអាសន្ន
 - ធ្វើផែនការសម្រាប់របៀបជំនួសនៃការរៀននិងការបង្រៀន។ ឧទាហរណ៍ ការរៀនពីចម្ងាយនៅនឹងកន្លែងនិងគំរូនៃការអប់រំកូនកាត់ រួមទាំងដំណោះស្រាយដីជម្រកធម៌ដ៏ណែនាំនិងក្រៅបណ្តាញបច្ចេកវិទ្យា(វីឡូឬទូរទស្សន៍)និងដំណោះស្រាយការរៀនគ្មានបច្ចេកវិទ្យាដែលមានប្រសិទ្ធភាពផងដែរ។ ប្រើប្រាស់បុគ្គលិកបង្រៀននិងសមត្ថភាព។
 - គាំទ្រការកសាងសមត្ថភាពដល់មន្ត្រីជំនាញថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដើម្បីដឹកនាំយុទ្ធសាស្ត្រទាំងនេះ។
- បង្កើតគោលការណ៍ណែនាំដើម្បីងាយស្រួលប្រើសម្រាប់ការអនុវត្តវិធានការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយផ្នែកលើមូលដ្ឋានស្តង់ដារសាលារៀនសុវត្ថិភាព ផ្ដោតលើវិធានការបែបប្រប័ន្ន និងអរូបវន្ត បោះពុម្ពច្បាប់សម្ព័ន្ធ បរិស្ថាន និងសង្គម ដែលអនុវត្តដោយគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងសាលារៀន។
- បង្កើតផែនការត្រៀមបម្រុងឆ្លើយតបគ្រោះមហន្តរាយនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលកំណត់ការទទួលខុសត្រូវ ក្នុងករណីមានវិបត្តិ ព័ត៌មានទំនាក់ទំនង ការចំណាយ អ្នកផ្គត់ផ្គង់និងកិច្ចព្រមព្រៀងការផ្តល់មូលនិធិ។
- អនុវត្តបណ្តាញសាលារៀននិងកម្រងនៅមូលដ្ឋានសម្រាប់ការគាំទ្រមូលនិធិផលផែនការសាលារៀនសុវត្ថិភាពឆ្លើយតបទៅនឹងការកាត់បន្ថយការខ្វះខាតដល់ការអប់រំទាំងអស់គ្នា។
- ធ្វើសមាហរណកម្មនិងសុខដុមនីយកម្មក្នុង ការគ្រប់គ្រងសាលារៀនសុវត្ថិភាពនិងការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ ការបន្តទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងកិច្ចការពារកុមារ។
- យុទ្ធសាស្ត្រធ្វើសមាហរណកម្ម សាលារៀនសម្រាប់ការកសាងសន្តិភាព និងទំនាក់ទំនងសង្គម ដើម្បីគាំពារការអប់រំក្នុងជម្លោះប្រដាប់អាវុធ។ (ដូចមានចែងក្នុងសេចក្តីប្រកាសអំពីសាលារៀនសុវត្ថិភាព)។

© ChildFund India/Rama Rao Dama

សសរស្តម្ភទី៣

ការអប់រំស្តីពីការកាត់បន្ថយហានិភ័យ និងភាពធន់

វិសាលភាព

ការកាត់បន្ថយហានិភ័យ ការអប់រំពីភាពធន់នឹងផ្ដោតលើវិធានការទាំងនោះក្នុងគោលបំណងបង្កើតខ្លឹមសារ ដំណើរការ និងឱកាសសិក្សាសម្រាប់កុមារ បុគ្គលិកអប់រំ និងសហគមន៍ ដើម្បីអភិវឌ្ឍភាពធន់នឹងកម្រិតបុគ្គល និងសហគមន៍ទាក់ទងនឹងហានិភ័យដែលពួកគេប្រឈម។ នេះរួមបញ្ចូលទាំងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ការលើកកម្ពស់សុខភាព ជំងឺរាតត្បាត ការការពារកុមារ អំពើហិង្សា ការដោះស្រាយជម្លោះ ការពង្រឹងភាពជិតស្និទ្ធក្នុងសង្គម និងសុខុមាលភាពផ្លូវចិត្ត។

អ្នកទទួលខុសត្រូវពាក់ព័ន្ធ

អ្នកទទួលខុសត្រូវចម្បង ៖

- អ្នកដឹកនាំវិស័យអប់រំនៅក្នុងស្ថាប័នសាធារណៈ ឯកជន និងសាសនាដែលបង្កើតខ្លឹមសារកម្មវិធីសិក្សានៅថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ
- គុសិស្ស និងគ្រូបង្រៀន
- ស្ថាប័នអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សាជាតិ។

អ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត៖

- ក្រុមអ្នកអប់រំនៅមូលដ្ឋាន និងសមាជិកសម្របសម្រួលសាលារៀនសុវត្ថិភាពថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ។
- ការអប់រំក្នុងគ្រាមានអាសន្ន ការការពារកុមារ និងក្រុមឆ្លើយតបមនុស្សធម៌ផ្សេងទៀត ក្រុមការងារសមមូលឬក្រុមការងារអប់រំជនភៀសខ្លួន។
- អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ (INGOs) និងអង្គការរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ (IGOs) ពាក់ព័ន្ធនឹងសាលារៀនសុវត្ថិភាព។
- អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាតិ (NGOs) និងអង្គការសង្គមស៊ីវិល (CSOs) រួមទាំងស្ត្រី យុវជន ក្រុមមានពិការភាព និងក្រុមយុវជនដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសាលារៀនសុវត្ថិភាព។
- នាយកសាលា គ្រូបង្គោល គ្រូបង្រៀន អ្នកដឹកនាំចលនាយុវជនឬក្រុមប្រឹក្សាកុមារ អ្នកសម្របសម្រួលសកម្មភាពសិក្សា និងអ្នកស្ម័គ្រចិត្ត។
- អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ និងអាកាសធាតុ អ្នកគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយសិល្បករ អ្នកនិពន្ធ អ្នកសំដែង អ្នកជំនាញទំនាក់ទំនង និងអ្នកអនុវត្តការការពារកុមារ។
- គណៈកម្មការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ផ្សេងៗដូចជា គណៈកម្មការការពារកុមារ សមាគមមាតាបិតាសិស្សនិងគ្រូបង្រៀន ក្រុមក្លឹបកុមារ អង្គការដែលដឹកនាំដោយយុវជន ក្រុមមិត្តអប់រំមិត្ត អង្គការជនពិការ និងគណៈកម្មការផ្សេងៗទៀត។
- ម្ចាស់ជំនួយ អ្នកផ្តល់ប្រាក់កម្ចី អ្នករួមចំណែកផ្នែកឯកជនដែលផ្តល់មូលនិធិដល់ការអភិវឌ្ឍវិស័យអប់រំ និងការឆ្លើយតបមនុស្សធម៌។
- ដៃគូអន្តរវិស័យក្នុងការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយមានដូចជា ការការពារកុមារ ទឹកស្អាត អនាម័យ សុខភាពកុមារ និងអាហារូបត្ថម្ភ សុខភាពសាធារណៈ និងបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន ជាដើម។

ទំនួលខុសត្រូវសំខាន់ៗ

- គោលការណ៍ណែនាំជាមុនដើម្បីធានាបានការបញ្ចូលនូវខ្លឹមសារកម្មវិធីសិក្សា និងការណែនាំសម្រាប់៖
 - ការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ រួមទាំងការវាយ តម្លៃ និងការត្រៀមឆ្លើយតប
 - ការសម្របខ្លួនទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ការកាត់បន្ថយ និងនិរន្តរភាពបរិស្ថាន
 - សុខភាពសិក្សា និងអាហារូបត្ថម្ភ
 - ការរៀនសូត្រពីសង្គម អារម្មណ៍ និងបំណិនជីវិត
 - ការការពារកុមារ ទប់ស្កាត់អំពើហិង្សា ការអប់រំសន្តិភាព និងការដោះស្រាយជម្លោះ។
- ពិនិត្យកម្មវិធីសិក្សានិងសម្ភារៈសិក្សាដើម្បីធានាបាននូវភាពរស់ប្រទាក់ទងបញ្ហាជម្លោះនិងលុបបំបាត់សារវើសអើង អំពើហិង្សាជនជាតិភាគតិច សាសនាឬភាពលំអៀងផ្សេងទៀត។
- បង្កើតនិងផ្សព្វផ្សាយសារអប់រំទៅដល់គ្រួសារ និងសាលារៀនពីការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ និងការត្រៀមបម្រុងឆ្លើយតបនិងផលប៉ះពាល់មុខសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់។
- បង្កើតសម្ភារៈបង្រៀននិងរៀនប្រកបដោយគុណភាពសម្រាប់សិស្សានុសិស្សនិងគ្រូបង្រៀនទាក់ទងនឹងបំណិនជីវិតការកាត់បន្ថយហានិភ័យសុវត្ថិភាពសកម្មភាពបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ សុខភាពនិងអនាម័យនិងការរួមរស់ក្នុងសង្គម។ គាំទ្រការកសាងការយល់ដឹងពីមិត្តភក្តិជំរុញភាពជាអ្នកដឹកនាំការបញ្ចេញមតិ វប្បធម៌ និងការគាំទ្រផ្លូវចិត្ត។
- ពង្រឹងសមត្ថភាពគ្រូបង្រៀននិងបុគ្គលិកអប់រំផ្សេងទៀតដើម្បីផ្តល់នូវខ្លឹមសារអប់រំកាត់បន្ថយហានិភ័យនិងភាពធន់និងឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការសុខភាពផ្លូវចិត្តនិងផ្លូវចិត្តរបស់កុមារតាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាលមុនបម្រើសេវាកម្មនិងក្នុងសេវាកម្ម។
- ផ្តល់ការណែនាំសម្រាប់ការបង្ការហានិភ័យការកាត់បន្ថយនិងការឆ្លើយតបចំពោះគ្រប់ទម្រង់នៃអំពើហិង្សារវាងបុគ្គលរួមទាំងអំពើហិង្សាផ្នែកលើយេនឌ័រ។
- រៀបចំដើម្បីសម្របខ្លួនទៅនឹងការផ្តោតអារម្មណ៍កម្មវិធីសិក្សាសម្រាប់បុគ្គលិក និងការរំខាន រួមទាំងឆ្ពោះទៅរកការទ្រទ្រង់ជំនាញមូលដ្ឋាន ការគាំទ្រផ្លូវចិត្ត និងសុខុមាលភាព និងការពន្លឿនការសិក្សា។

យុទ្ធសាស្ត្រ

- ពិនិត្យកម្មវិធីសិក្សាដើម្បីបញ្ចូលចំណេះដឹងនិងជំនាញក្នុង កម្មវិធីសិក្សាផ្លូវការ។ រួមបញ្ចូលទាំងសមភាពយេនឌ័រ សិទ្ធិកុមារការកំណត់អត្តសញ្ញាណហានិភ័យនិងការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ សុវត្ថិភាព សុខភាពនិងអនាម័យ និងនិរន្តរភាពបរិស្ថាន ការរៀនសូត្រពីសង្គមអារម្មណ៍ ទប់ស្កាត់អំពើហិង្សា ការអប់រំសន្តិភាព និងការរិះគន់ស្ថាបនា។
- ប្រើប្រាស់កម្មវិធីផ្សេងៗដូចជា សន្និបាត ក្លឹបសិក្សា ចលនាយុវជន កម្មវិធីសហគមន៍ ដើម្បីចលនាកុមារ យុវជន បុគ្គលិកក្នុងសាលារៀន សហគមន៍ ចូលរួមនិងធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ និងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពឆ្លើយតប។
- បង្កើតកាតព្វកិច្ចជាតិជុំវិញសារៈសំខាន់ដែលផ្អែកលើកស្ទុកសកម្មភាពតម្រង់ទិសសម្រាប់កាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះក្នុងគ្រួសារ សាលារៀន រៀបចំសម្រាប់និងឆ្លើយតបទៅនឹងផលប៉ះពាល់គ្រោះថ្នាក់ ដែលជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ការអប់រំប្រព័ន្ធ និងក្រៅប្រព័ន្ធ រួមបញ្ចូលទាំងកម្មវិធីសិក្សា និងយុទ្ធសាស្ត្រទំនាក់ទំនងសាធារណៈ។
- ធានាថាសម្ភារៈសិក្សានិងសារៈសំខាន់ៗអាចចូលប្រើបានយ៉ាងទូលំទូលាយតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីជម្នះភាពមិនស្មើគ្នា និងឧបសគ្គសម្រាប់ក្រុមដែលងាយរងគ្រោះ។ ឧទាហរណ៍ ភាសាជនជាតិភាគតិច កុមារដែលមានពិការភាព។
- បង្កើតនិងពង្រីកយុទ្ធសាស្ត្រដែលផ្តល់ព័ត៌មានដោយសមធម៌រួមទាំងបច្ចេកវិទ្យាដើម្បីកសាងសមត្ថភាពរបស់អ្នកអប់រំក្នុងការផ្តល់នូវខ្លឹមសារសិក្សាដែលពង្រឹងភាពធន់ ការទិញជំនាញដែលអាចផ្ទេរបាន និងការរៀនសូត្រពីសង្គមអារម្មណ៍។
- ពង្រឹងសេវាកម្មគាំទ្រ ការកំណត់អត្តសញ្ញាណនិងយន្តការបញ្ជូនបន្តសម្រាប់គ្រូបង្រៀននិងកុមារដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយការរំលោភហើយបង្ខំឱ្យមានប្តូរស្នាក់នៅ អភិវឌ្ឍសមត្ថភាពរបស់គ្រូ អ្នកបែទាំ ដើម្បីផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកចិត្តសាស្ត្រដល់កុមារ និងបុគ្គលិក។
- ធ្វើសវនកម្មសម្ភារៈសិក្សាដើម្បីអនុលោមតាមបរិបទជម្លោះការឆ្លើយតបយេនឌ័រការរួមបញ្ចូលក្នុងសង្គមនិងលទ្ធភាពប្រើប្រាស់សម្រាប់សិស្សដែលមានពិការភាព សេរីភាពនៃការរស់នៅ ឬសារៈនៃការមិនអត់ឱន។
- យុទ្ធសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ និងកែលម្អដើម្បីបង្កើនសមត្ថភាពរបស់គ្រូបង្រៀន និងក្រុមគ្រួសារ ដើម្បីគាំទ្រការរៀនពីចម្ងាយ ឬនៅផ្ទះ និងការពន្លឿនការសិក្សាអំឡុងពេលមានការរំខាន។
- ប្រាកដថាខ្លឹមសារកម្មវិធីសិក្សាទាំងអស់ត្រូវអនុលោមតាមបរិយាបន្ននៃការអប់រំ ក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់ក្រាហ្វិកព័ត៌មានច្បាស់លាស់ ដូចជាព័ត៌មានអក្សរ ទម្រង់អក្សរ អត្ថបទជំនួសសម្រាប់ក្រាហ្វិកក្នុងឯកសារឌីជីថលនិងលទ្ធភាពទទួលបានសម្ភារៈជំនួយសម្រាប់ជនដែលមានពិការភាពផ្សេងទៀតដែលអាចធ្វើទៅបានឧទាហរណ៍ ភាសាសញ្ញា អក្សរស្លាប ។ល។
- ចូលរួមគ្រប់គ្រងហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយអាកាសធាតុ បរិស្ថាន ការការពារកុមារនិងអ្នកជំនាញលើប្រធានបទផ្សេងទៀត ជាអ្នកធ្វើបទបង្ហាញឬអ្នកសម្របសម្រួល រួមទាំងការរៀបចំដំណើរទស្សនកិច្ចនិងសកម្មភាពសិក្សាផ្សេងៗទៀត។
- នៅក្នុងបរិបទដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយជម្លោះ ចូលរួមជាមួយមន្ត្រីជំនាញ អ្នកពាក់ព័ន្ធ ក្នុងតំបន់ក្នុងការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីលើកកម្ពស់បរិយាកាសសិក្សានៅសាលារៀនប្រកបដោយសុវត្ថិភាពដោយគិតពី ផលប៉ះពាល់យេនឌ័រលើស្ត្រី កុមារីនិងក្មេងប្រុស។ ឧទាហរណ៍រក្សាទុកសាលារៀនកុមារជាតំបន់សន្តិភាព ឬយុទ្ធសាស្ត្រពាក់ព័ន្ធដែលត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយតាមរយៈសម្ព័ន្ធសកលដើម្បីការពារ ការអប់រំពីការវាយប្រហារ ។
- ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ ការដាក់ចេញយុទ្ធសាស្ត្រសាលាបៃតង និងសកម្មភាព ផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងសង្គម ដើម្បីដោះស្រាយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

សសរស្តម្ភត្រួតលើគ្នា

© UNICEF/UN0506275/ljazah

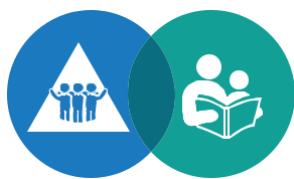
ការទទួលខុសត្រូវសំខាន់ៗ

សសរស្តម្ភទី១ និង ២ ត្រួតលើគ្នា

- ថែរក្សា និងកែលម្អចេតនាសម្ព័ន្ធ សុវត្ថិភាពអត្តិភ័យ ប្រព័ន្ធទំនាក់ទំនង ដើម្បីសុវត្ថិភាព និងការអប់រំបន្ត។
- ថែទាំ និងកែលម្អគ្រឿងបរិក្ខារ ទឹក អនាម័យ ដែលឆ្លើយតបនឹងយេនឌ័រ និងការណែនាំ។
- ការពារនិងគ្រប់គ្រងការឆ្លងមេរោគនៅក្នុងកន្លែងសិក្សា តាមរយៈប្រព័ន្ធកំដៅនិងត្រជាក់ ប្រព័ន្ធខ្យល់ ចេញចូល ការសម្អាត អនាម័យ និងការរក្សាគម្លាតពីសង្គម។
- ធ្វើអន្តរាគមន៍ដ៏ឆ្លាតវៃនៃអាកាសធាតុសម្រាប់ការអភិរក្សទឹក ថាមពល និងការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់។

សសរស្តម្ភទី២ និង ៣ ត្រួតលើគ្នា

- អនុវត្តហ្វឹកហាត់ជាទៀងទាត់ សម្រាប់គ្រោះថ្នាក់ដែលកើតមាននៅសាលារៀន
 - រៀបចំផែនការ និងអនុវត្តនីតិវិធីសម្រាប់ការទប់ស្កាត់ការបំបែកចេញពីគ្រួសារ និងសមាហរណកម្មទៅគ្រួសារប្រកបដោយសុវត្ថិភាព
 - លើកកម្ពស់សុវត្ថិភាពគ្រួសារ និងផែនការភាពធន់
 - បង្រៀនពីការទប់ស្កាត់ និងការឆ្លើយតបអំពើហិង្សា
 - ការពង្រឹងភាពធន់នឹងកម្រិតប្រព័ន្ធ និងវិធានការបន្តការសិក្សា
 - កែលម្អសុវត្ថិភាពតាមផ្លូវទៅ និងមកពីសាលារៀន

សសរស្តម្ភទី១ និង ទី៣ ត្រួតលើគ្នា

- ការអប់រំបច្ចេកទេសនិងវិជ្ជាជីវៈសម្រាប់ការអប់រំសុវត្ថិភាពតាមបែបបរូបវន្ត អរូបវន្តនិងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ។
- ការសាងសង់ជាឱកាសសិក្សាជាមួយសហគមន៍។
- វិធានការអនុវត្តសាលាបៃតង

ឧបសម្ព័ន្ធ

© UNICEF/UN0592111

១. សាវតារ
២. គោលការណ៍ណែនាំ
៣. គំរូជាក់ស្តែងសម្រាប់សកម្មភាព
៤. គ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យទាំងអស់
៥. ក្របខណ្ឌសាលារៀនសុវត្ថិភាព និងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព
៦. ក្របខណ្ឌសាលារៀនសុវត្ថិភាព និង ក្របខណ្ឌការងារសេនដាយ ២០១៥-២០៣០
៧. សទ្ទានុក្រម
៨. កំណត់ចំណាំ

១. សាវតារ

គ្រោះមហន្តរាយ ភាពអាសន្ន ភាពគំរាម ភាពតានតឹងដែលទាក់ទងនឹងគ្រោះថ្នាក់ធម្មជាតិ បច្ចេកវិទ្យានិងសុខភាពការប្រែប្រួលអាកាសធាតុដូចជា៖ និងអំពើហិង្សាមានផលប៉ះពាល់ បំផ្លិចបំផ្លាញហើយអាចរារាំងប្រទេសមិនឱ្យឈានដល់គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍របស់ពួកគេ។ សព្វថ្ងៃនេះ កុមារជិតមួយភាគបួននៃពិភពលោករស់នៅក្នុងគ្រោះមហន្តរាយឬប្រទេសដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយជម្លោះជាមួយនឹងការរឹតត្បិតសិទ្ធិទទួលបានការអប់រំប្រកបដោយគុណភាព។

ផលប៉ះពាល់គ្រោះថ្នាក់ជាច្រើន៖ ក្នុងអំឡុងពេលពីរទសវត្សរ៍ដំបូងនៃសតវត្សរ៍ទី២១ ព្រឹត្តិការណ៍គ្រោះមហន្តរាយជាង៧,០០០បានឆក់យកជីវិតមនុស្ស ១.២៣លាននាក់និងប៉ះពាល់ដល់មនុស្សជាងបួនពាន់លាននាក់នៅទូទាំងពិភពលោក។ យ៉ាងហោចណាស់មានគ្រោះមហន្តរាយធំៗ ចំនួន៦០ ដែលប៉ះពាល់ដល់ប្រទេសចំនួន៣០ បានបង្កការអប់រំដល់កុមារជាង ១១លាននាក់។ មានកុមារជិត៣៥,០០០នាក់បានស្លាប់នៅក្នុងសាលារៀននៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ចំនួន១៦និងត្រូវខកខានការសិក្សាជាច្រើនទៀត ដោយសារតែសាលារៀនត្រូវបិទ។ សាលារៀនជាង៣០,០០០ ត្រូវបានបំផ្លាញនៅក្នុងគ្រោះមហន្តរាយទាំងនេះហើយ៥០,០០០បានទទួលការខូចខាតយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។

មានរបាយការណ៍ជាង១១,០០០នៃការវាយប្រហារលើការអប់រំឬការប្រើប្រាស់សាលារៀនរវាងឆ្នាំ២០១៥ និង២០១៩ ដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សិស្ស និងមនុស្សពេញវ័យជាង២២,០០០នាក់។ ផលប៉ះពាល់នៃជម្លោះ និងការវាយប្រហារ

លើវិស័យអប់រំត្រូវបានគេចាប់អារម្មណ៍ក្នុងប្រទេសជាង៣៧។ ការវាយប្រហារទាំងនេះជារឿយៗមានតែងតែប៉ះពាល់ជាងគេទៅលើក្មេងស្រី សិស្សស្រី និងគ្រូបង្រៀនស្ត្រី។ មនុស្ស ២៦លាននាក់នៅអាហ្វហ្គានីស្ថាន កាមេរូន សាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យកុងហ្គោ អ៊ីរ៉ាក់ ស៊ីរី ជង់ខាងត្បូង នីហ្សេរីយ៉ា ស៊ីរី យេមែន និងប្រទេសផ្សេងទៀតបានបដិសេធសិទ្ធិរបស់ពួកគេក្នុងការការពារអប់រំជាមធ្យម និងការប៉ាន់ប្រមាណកុមារចំនួន១៧៥លាននាក់នឹងរងផលប៉ះពាល់ ដោយគ្រោះថ្នាក់ធម្មជាតិ។ នៅឆ្នាំ២០២០ មានកុមារក្រៅសាលារៀនជាង ២៦២លាននាក់នៃអាយុបឋមសិក្សានិងមធ្យមសិក្សា។ មុនពេលជំងឺរាតត្បាតសកលកូវីដ COVID-19 ៥៣%នៃអ្នកសិក្សានៅក្នុងប្រទេសដែលមានប្រាក់ចំណូលទាបនិង មធ្យមមិនអាចអានឬយល់រឿងជាមូលដ្ឋាននៅអាយុ ១០ឆ្នាំដោយគួរឲ្យកត់សម្គាល់នេះឈានដល់ ៨០%នៅក្នុងប្រទេសក្រីក្រ។

គ្រោះថ្នាក់ជាច្រើន មិនថាមានប្រភពមកពីគ្រោះធម្មជាតិ សុខភាព អាកាសធាតុឬជម្លោះ អាចនាំឱ្យបាត់បង់ជីវិតនិងប៉ះពាល់ជីវភាពរស់នៅ ការរំខានធ្ងន់ធ្ងរនៃសេវាសំខាន់ៗ ជំរុញឱ្យមានការផ្លាស់ទីលំនៅ និងភាពតានតឹងក្នុងសង្គម។ ជម្លោះបានបន្ទុកទុកជនភៀសខ្លួនចំនួន ៤០លាននាក់ក្នុងឆ្នាំ២០១៩ ហើយដោយសារគ្រោះ ធម្មជាតិបានផ្លាស់ទីលំនៅចំនួន១៩លាននាក់ទៀត។ ក្នុងឆ្នាំ២០១៧ ជនភៀសខ្លួនដែលមានអាយុចូលសាលារៀនប្រហែល៤លាននាក់បានចេញពីសាលារៀន។

ការកើនឡើងនៃគ្រោះថ្នាក់រួម៖

វិបត្តិអាកាសធាតុ ជាវិបត្តិនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិកុមារ។ កុមារប្រមាណ១៣៩ លាននាក់(ជិតពាក់កណ្តាល) នៃកុមារនៅលើពិភពលោកដែលរស់នៅក្នុង ប្រទេសដែលមានហានិភ័យខ្ពស់ខ្លាំងៗការរំខានដល់ការអប់រំកុមារដោយសារ តែសីតុណ្ហភាព និងព្រឹត្តិការណ៍អាកាសធាតុ ការកើនឡើងកម្រិតទឹកសមុទ្រ ការផ្លាស់ប្តូរលំនឹងអាកាសធាតុនិងជម្លោះលើធនធានដែលជះឥទ្ធិពលយ៉ាង ធ្ងន់ធ្ងរដល់សុខុមាលភាព និងអនាគតរបស់កុមារនៅទូទាំងពិភពលោក។

បញ្ហាប្រឈមដែលមានស្រាប់ សម្រាប់ការអប់រំកាន់តែអាក្រក់ទៅៗដោយសារ តែជំងឺរាតត្បាតសកលជំងឺកូវីដ COVID-19។ នៅកម្រិតកំពូលនៃការរំខានដល់ ការអប់រំដែលបង្កឡើងដោយវិបត្តិនេះអ្នកសិក្សាចំនួន១.៦៣៩លាននាក់មក ពីជាង១៩០ប្រទេសបានបាត់ចេញពីសាលារៀននិងត្រូវការការគាំទ្រ។ សាលារៀន បានបិទ ពេញមួយឆ្នាំ ឬច្រើនជាងនេះហើយកុមារ ចំនួន ១៦៨ លាននាក់ ខកខានការសិក្សា ។៣៤%ជាលទ្ធផលនៃកុមារនៅលើពិភពលោក ដែលត្រូវ រងគ្រោះដោយសារ ភាពក្រីក្រ។ ក្នុងការសិក្សាមាន៣៥% បានកើន ឡើងដល់៥៣% ទៅ៦៣%ជាមួយនឹងអត្រាខ្ពស់ជាងច្រើនដែលរំពឹងទុកនៅក្នុងការ កំណត់ដ៏ផ្សេងៗសម្រាប់មនុស្សជាច្រើនដែលប៉ះពាល់នៃជំងឺរាតត្បាតត្រូវ បានធ្វើឱ្យកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរឡើងដោយវិបត្តិបន្ថែមដូចជាការឆ្លុយដីព្យុះស៊ីក្លុននិង ទឹកជំនន់។កុមារជាច្រើនប្រឈមមុខនឹងហានិភ័យដ៏ធំធេងនៃការមិនត្រឡប់ ទៅសាលារៀនវិញហើយងាយរងការកេងប្រវ័ញ្ចតាមរយៈពលកម្មកុមារ ការរៀបការមុនអាយុ និងការរំលោភបំពាន ជាពិសេសកុមារី។ ការកើនឡើង ចំនួនកុមារត្រូវបានជាប់នៅក្នុងរដ្ឋនៃភាពក្រីក្រ និងអំពើហិង្សា។

២. គោលការណ៍ណែនាំ

វិធីសាស្ត្រ

សាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយពាក់ព័ន្ធនឹងការប្តេជ្ញាចិត្តចំពោះ៖

- ការធានាសិទ្ធិកុមារចំពោះសុវត្ថិភាព ការរស់រានមានជីវិត ការការពារ ការ អភិវឌ្ឍ និងការចូលរួមក្នុងវិស័យអប់រំ
- ការលើកកម្ពស់ទាំងការអនុវត្តផ្នែកលើកស្ទួយ និងកសាងផ្នែកលើការ អនុវត្ត។ ការសម្រេចបាននូវគោលដៅទាំងនេះ ទាមទារឱ្យមានការអនុវត្តនូវ គោលការណ៍ជាច្រើន សម្រាប់អនុវត្តសាលារៀនសុវត្ថិភាពទាំងអស់
- មិនបង្កទំនាស់
- អនុម័តវិធីសាស្ត្រដ៏ទូលំទូលាយ និងគ្រប់ហានិភ័យទាំងអស់(សូមមើល ឧបសម្ព័ន្ធទី៤ គ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យទាំងអស់)។

ដោយសារតែការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនិងការបន្តការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់មនុ ស្សនៃជម្រកសត្វព្រៃ ការរំពឹងទុកគឺថានឹងមានការកើនឡើងហានិភ័យនៃជំងឺ ឆ្លងនៅជុំវិញពិភពលោក លើសពីជំងឺកូវីដ COVID-19។

កុមារជាអ្នកចូលរួមនិងភ្នាក់ងារនៃការផ្លាស់ប្តូរ៖ កុមារនិងយុវជនគឺជាអ្នកមាន សិទ្ធិនិងជាអ្នកទទួលបានផលចម្បងនៃការងារទាំងអស់ដែលបំពេញកាតព្វកិច្ច សម្រាប់កាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និង ការកាត់បន្ថយហានិភ័យជម្លោះ សំដៅការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ឆ្ងាយពីការក្លាយជាជនរងគ្រោះដែលគ្មានទីពឹង ពួកគេគឺជាអ្នករួមចំណែកយ៉ាងសកម្មក្នុងការកាត់បន្ថយហានិភ័យ ការកសាង សន្តិភាពនិងសកម្មភាពអាកាសធាតុ។វិធីសាស្ត្រផ្លាស់ប្តូរយេនឌ័រ រួមបញ្ចូល យ៉ាងពេញលេញនិងសមស្របតាមការអភិវឌ្ឍជាយុត្តាធិការក្នុងការអនុវត្តល្អ បំផុតក្នុងការកាត់បន្ថយ និងភាពធន់ដែលផ្តោតលើកុមារ និងយុវជន។ វាមានច្រើនលើសពីអ្វីដែលអាចធ្វើបាន ដើម្បីឱ្យពួកគេចូលរួមបានពេញលេញ ក្នុងនាមជាអ្នកចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការទាំងនេះ។

គ្រប់ផ្នែកនៃសង្គមនិងអភិបាលកិច្ចសម្របខ្លួន៖“ការកាត់បន្ថយហានិភ័យ គ្រោះមហន្តរាយគឺជាការងារចូលរួមរបស់មនុស្សគ្រប់គ្នា។”ដូច្នេះការកាត់បន្ថ យហានិភ័យទាមទារវិធីសាស្ត្រ“សង្គមទាំងអស់”។ដើម្បីទប់ទល់នឹងការកើន ឡើងនូវភាពមិនច្បាស់លាស់នៃសេណារីយ៉ូហានិភ័យ ការគ្រប់គ្រងការសម្រប ខ្លួនគឺត្រូវការជាចាំបាច់រួមទាំងដោយវិស័យអប់រំផងដែរ។ ការសម្រេចចិត្តលើ ការបិទ ឬបើកសាលារៀន ការផ្លាស់ប្តូរការរៀនបញ្ចូលគ្នាតាមអ៊ីនធឺណិត ការទៅដល់សិស្សដែលងាយរងគ្រោះនិងការអប់រំតាមតម្រូវការអំឡុងពេល មានវិបត្តិយុត្តិធម៌ជាបញ្ហាថ្មីមួយចំនួនដែលចាំបាច់ត្រូវគាំទ្រដោយទិន្នន័យនិង ដោយការស្រាវជ្រាវ។

- ធ្វើឱ្យស្ថាប័នកាត់បន្ថយហានិភ័យនិងភាពធន់ការការពារកុមារសុខភាពនិង អាហារូបត្ថម្ភសុខភាពផ្លូវចិត្ត សកម្មភាពបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុការការ ពារអំពើហិង្សាភាពប្រែប្រួលនៃជម្លោះ និងការកសាងសន្តិភាព។
- ការបើកប្រព័ន្ធ គោលនយោបាយ និងផែនការត្រូវតែមានសមធម៌ រួម បញ្ចូលសង្គម ផ្តោតលើកុមារនិងកុមារ និងសហគមន៍ចូលរួម។
- ធានាបាននូវគណនេយ្យភាព ជាមួយនឹងការដឹកនាំដោយយកចិត្តទុកដាក់ ទទួលខុសត្រូវចំពោះការសម្របសម្រួលកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងសាលារៀន សុវត្ថិភាពដែលមានភាគីពាក់ព័ន្ធច្រើននៅថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ
- មានគោលបំណងសម្រាប់សមភាពយេនឌ័រ តាមរយៈវិធីសាស្ត្រការផ្លាស់ប្តូរ សមភាពយេនឌ័រ។
- ធានាថាវិធីសាស្ត្រត្រូវបានពិនិត្យកែសម្រួលនិងសម្របតាមបរិបទ។

៣. គំរូជាក់ស្តែងសម្រាប់សកម្មភាព

- សាលារៀនសុវត្ថិភាពមានគំរូអន្តរាគមន៍ទំនាក់ទំនងនិងប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយចំនួនពីរដើម្បីណែនាំភាពជាដៃគូចម្រុះសម្រាប់សកម្មភាពប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាស្មុគស្មាញ។
- គំរូសង្គមអេកូឡូស៊ីទទួលស្គាល់ថាសុខុមាលភាពរបស់កុមារអាស្រ័យទៅលើប្រព័ន្ធទូលំទូលាយនិងអាស្រ័យគ្នាទៅវិញទៅមកដែលវាជាផ្នែកនៃប្រព័ន្ធមីក្រូនៃគ្រួសារនិងគ្រួសារ។ ប្រព័ន្ធមេសូមានទំនាក់ទំនងរវាងសាលារៀន និងសហគមន៍។ ប្រព័ន្ធម៉ាក្រូនៃប្រព័ន្ធសង្គម អភិបាលកិច្ចនិងគោលនយោបាយនិងប្រព័ន្ធក្រណីដែលផ្តល់ឱ្យយើងនៅក្នុង បរិបទជាក់លាក់នៃពេលវេលាវប្បធម៌ និងការផ្សារភ្ជាប់គ្នារវាងកត្តាទាំងនេះ។ នេះគឺស្របទៅនឹងវិធីសាស្ត្រ «សង្គមរួមគ្នា» ដើម្បីការកាត់បន្ថយហានិភ័យ ពង្រឹងភាពធន់ និងនិរន្តរភាពបរិស្ថាន។

- វិធីសាស្ត្រ ផលប៉ះពាល់រួមគ្នាជាមានសារៈសំខាន់នៅកម្រិត "សង្គម" នៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី។ នោះទទួលស្គាល់ថាការដោះស្រាយបញ្ហាសង្គមស្មុគស្មាញទាមទារឱ្យមានការចូលរួមពីភាគីពាក់ព័ន្ធនិងពហុវិស័យ។ សមាសធាតុចាំបាច់ទាំងប្រាំសម្រាប់ភាពជោគជ័យគឺ៖ ១. របៀបវារៈរួមមួយសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរ ២. ការវាស់វែងរួមគ្នាសម្រាប់ទិន្នន័យនិងលទ្ធផល ៣. សកម្មភាពពង្រឹងគ្នាទៅវិញទៅមក ៤. ទំនាក់ទំនងបើកចំហនិងបន្តនិង ៥. ឆ្លើងខ្នងដែលសម្របសម្រួលអង្គភាព។ ក្របខណ្ឌសាលារៀនសុវត្ថិភាពគឺជារបៀបវារៈទូទៅសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរ។ សូចនាករនិងទិសដៅសាលារៀនសុវត្ថិភាពផ្តល់នូវការវាស់វែងរួមគ្នាសម្រាប់ទិន្នន័យនិងលទ្ធផល។ ការណែនាំអំពីប្រតិបត្តិការដែលយើងបង្កើតការគាំទ្រសកម្មភាពពង្រឹងគ្នាទៅវិញទៅមក។

សង្គម - អេកូឡូស៊ី

វិធីសាស្ត្រផលប៉ះពាល់រួម

៤. គ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យ

មានវិធីសាស្ត្រជាច្រើនដែលត្រូវបានប្រើដើម្បីពិពណ៌នាអំពីគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យ។ ហានិភ័យសកល អាចត្រូវបានចាត់ថ្នាក់យ៉ាងមានប្រយោជន៍ដូចជា សេដ្ឋកិច្ច បរិស្ថាន ភូមិសាស្ត្រនយោបាយ សង្គម ឬបច្ចេកវិទ្យា។

ស្ថាប័នអប់រំបានរកឃើញថា ពិតជាមានប្រយោជន៍ក្នុងការ អនុវត្តវិធីសាស្ត្រចំពោះគ្រោះថ្នាក់ទាំងអស់ដែលគ្របដណ្តប់លើបច្ចេកវិទ្យាធម្មជាតិ ជីវសាស្ត្រនិងសុខភាព ដើម្បីអំពើហិង្សា គ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗនិងការគំរាមកំហែងប្រចាំថ្ងៃដូចបានបង្ហាញខាងក្រោម។

គ្រោះធម្មជាតិ និងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុរួមមាន

ជីះ ការញ្ជួយដី ការបាក់ដីឬការរលិចបាក់ដី កំទេចកំទី ឬលំហូរភក់ ការផ្ទុះបឹងទឹកកក ការផ្ទុះភ្នំភ្លើង។

ខ្យល់ និងទឹកជំនន់ ព្យុះស៊ីក្លុង ព្យុះត្រូពិច ខ្យល់ព្យុះ សំណឹកឆ្នេរសមុទ្រ រលកយក្សស្វឺណាមី ការបាក់ស្ពានឬទំនប់ គ្រោះរាំងស្ងួត ការខ្វះខាតទឹក ព្យុះភ្លៀង ព្យុះខ្សាច់ រន្ទះ។

ភ្លើង៖ ភ្លើងឆេះព្រៃ ភ្លើងឆេះរចនាសម្ព័ន្ធ។

សីតុណ្ហភាព៖ ត្រជាក់ខ្លាំង កំដៅកើនឡើងខ្លាំង។

គ្រោះថ្នាក់បច្ចេកវិទ្យា

ការគំរាមកំហែងនយោបាយ ជីវសាស្ត្រវិទ្យាសកម្មនិងគីមីរួមទាំងសម្ភារៈគ្រោះថ្នាក់និងកាកសំណល់ថ្នាំសម្លាប់ សត្វល្អិតអាបស្តូស ថ្នាំលាប របៀបលាងសម្អាត។ វិទ្យាសកម្ម កង្វះថាមពល គ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ (រថយន្តក្រុង រថយន្តកង់ជើងទម្រង់ប្រើម៉ាកជាដើម) និងគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ផ្សេងទៀត (រថភ្លើង យន្តហោះ ទូក)។

គ្រោះថ្នាក់ជីវសាស្ត្រ និងសុខភាព

ជំងឺរាតត្បាត។ ឧទាហរណ៍ មេរោគអេដស៍ ជំងឺគ្រុនផ្តាសាយ គ្រុនផ្តាសាយបក្សី អេបូឡា កូវីដ-១៩ ក្រពះពោះវៀន)។ ជំងឺដែលឆ្លងតាមវិចទ័រ ។ ឧទាហរណ៍ ជំងឺគ្រុនចាញ់ គ្រុនឈាមស៊ីកា (Zika) មិនមានសុវត្ថិភាពឬទឹកមិនគ្រប់គ្រាន់ អាហារមិនគ្រប់គ្រាន់ និងការបំពុលបរិយាកាស(រួមទាំងផ្សិត) ការបំពុលទឹក ការបំផ្លាញសត្វល្អិត។ ឧទាហរណ៍ សត្វកកសត្វល្អិត សត្វពិស)។

ជម្លោះ និងអំពើហិង្សា

ការដាក់ទណ្ឌកម្មលើរូបរាងកាយនិងភាពអាម៉ាស់ ការរំលោភបំពាន ការមិនយកចិត្តទុកដាក់ និងការកេងប្រវ័ញ្ច អំពើហិង្សាពីមិត្តភក្តិ អំពើហិង្សាផ្លូវភេទនិងយេនឌ័រ ការគំរាមកំហែងតាមអ៊ីនធឺណិត អំពើហិង្សាលើអ៊ីនធឺណិត ជម្លោះស៊ីវិលនិងយោធា អំពើហិង្សាក្រុមក្មេងទំនើង ការវាយប្រហារលើសាលារៀន សិស្សនិងបុគ្គលិកអប់រំ ការប្រើប្រាស់សម្ភារៈយោធា កុមារ និងការជ្រើសរើសបុគ្គលិក។

គ្រោះថ្នាក់ និងការគំរាមកំហែងប្រចាំថ្ងៃ

គ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ ការលង់ទឹក គ្រោះថ្នាក់ក្នុងស្ថានភាពរាងកាយ ការសេពគ្រឿងស្រវឹងនិងសារធាតុញៀន ការឃ្លាតឆ្ងាយពីគ្រួសារ ផ្លូវដែលមិនមានសុវត្ថិភាពទៅកាន់សាលារៀន។ ឧទាហរណ៍ ការធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ទឹកឬផ្លូវទឹក ការធ្លាក់ផ្លែដូងផ្លូវមានសត្វឆ្លងកាត់) ការផ្លាស់ទីលំនៅ និងការធ្វើចំណាកស្រុក ពលកម្មកុមារ និងអាពាហ៍ពិពាហ៍កុមារ។

លើសពីនេះ លក្ខខណ្ឌអាចបង្កើនការប្រឈមមុខនឹងគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរ រួមមាន៖ កង្វះខាត។ ឧទាហរណ៍ ភាពកក់ក្តៅ ទឹក អាហារ ពន្លឺ ខ្យល់ ចេញចូល គ្រឿងបរិក្ខារអនាម័យ ការថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រសង្គ្រោះបន្ទាន់ ទីជម្រក ។ល។

៥. ក្របខណ្ឌការងារសាលារៀនសុវត្ថិភាព និងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព

ក្របខណ្ឌការងារសាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយមានបំណងពង្រឹងវិធីសាស្ត្ររបស់យើងក្នុងការបំពេញគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព ដូចដែលយើងបានបកស្រាយ គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព សម្រាប់ការកាត់បន្ថយហានិភ័យ និងភាពធន់នៅក្នុងវិស័យអប់រំ។

គោលដៅ ១:	ពុំមានភាពក្រីក្រ (1.4, 1.5)
គោលដៅ ៣:	សុខភាព និងសុខុមាលភាពមាំមួន (3.3, 3.d)
គោលដៅ ៤:	ការអប់រំប្រកបដោយគុណភាព (4.1, 4.7, 4.a, 5.c)
គោលដៅ ៥:	សមភាពយេនឌ័រ (5.1, 5.2, 5.5)
គោលដៅ ៦:	ទឹកស្អាត និងអនាម័យ (6.2, 6.4, 6.a, 6.b, 7.b)
គោលដៅ ៧:	ថាមពលស្អាត ដែលមានតម្លៃសមរម្យ (7.1, 7.2, 7.b)
គោលដៅ ៨:	ការងារសមរម្យ និងកំណើនសេដ្ឋកិច្ច (8.6, 8.7, 8.8)
គោលដៅ ៩:	ឧស្សាហកម្ម នវានុវត្តន៍ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ (9.1, 9.4, 9.a)
គោលដៅ១០:	ការកាត់បន្ថយវិសមភាព (10.3, 10.7)
គោលដៅ១១	ទីក្រុង និងសហគមន៍ប្រកបដោយចីរភាព (11.5, 11.6, 11.b., 11.c)
គោលដៅ១២	ការប្រើប្រាស់ និងការផលិតប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ (12.5, 12.8)
គោលដៅ១៣	សកម្មភាពបរិស្ថាន (13.1, 13.3, 13.b)
គោលដៅ១៦	សន្តិភាព យុត្តិធម៌ និងស្ថាប័នរឹងមាំ (16.1, 16.7)
គោលដៅ១៧	ភាពជាដៃគូដើម្បីសម្រេចគោលដៅ (17.16, 17.17, 17.18, 17.19)

៦. ក្របខណ្ឌការងារសាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និងក្របខណ្ឌសេនដាយសម្រាប់ការកាត់

បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ ២០១៥-២០៣០

ក្របខណ្ឌការងារសាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ មានបំណងពង្រឹងវិធីសាស្ត្ររបស់យើងក្នុងការបំពេញនូវ ក្របខណ្ឌសេនដាយសម្រាប់គោលដៅ កាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយដូចដែលយើងបកស្រាយគោលដៅសកល និងអាទិភាពចំនួនបួន សម្រាប់ការកាត់បន្ថយហានិភ័យ និងភាពធន់ក្នុងវិស័យអប់រំ។គោលដៅសកលសម្រាប់វិស័យអប់រំ

១. កាត់បន្ថយការស្លាប់ របួស និងគ្រោះថ្នាក់ដល់កុមារនៅក្នុងសាលារៀន ដោយសារគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យទាំងអស់
២. កាត់បន្ថយថ្ងៃសិក្សាដែលបាត់បង់ដោយសារគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យទាំងអស់
៣. កាត់បន្ថយការខាតបង់ការវិនិយោគលើវិស័យអប់រំ ដោយសារផលប៉ះពាល់គ្រោះថ្នាក់
៤. តាមដានកម្រិតសាលារៀន និងវឌ្ឍនភាពសរុបឆ្ពោះទៅរកសាលារៀនសុវត្ថិភាព
៥. ប្រទេសនានាធ្វើការរួមគ្នានៅកម្រិតតំបន់ និងសកលលោក ដើម្បីសម្រេចបាននូវសាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ
៦. សាលារៀនមានសិទ្ធិចូលប្រើ និងប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធប្រកាសអាសន្នជាមុន

គោលដៅ និងសូចនាករសម្រាប់វិស័យអប់រំ

អាទិភាពសាលារៀនសុវត្ថិភាពដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ

អាទិភាពផ្នែកអប់រំ

អាទិភាពទី១៖
ការយល់ដឹងអំពីហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ

- វិធីសាស្ត្រ គ្រប់ជ្រុងជ្រោយចំពោះសាលារៀនសុវត្ថិភាពគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់រួមបញ្ចូលការកាត់បន្ថយហានិភ័យនិងភាពធន់ទៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រ គោលនយោបាយ និងផែនការក្នុងវិស័យអប់រំ
- ការវាយតម្លៃហានិភ័យដែលផ្ដោតលើកុមារមាននៅគ្រប់កម្រិតទាំងអស់ក្នុងវិស័យអប់រំ
- ផែនការជាប្រព័ន្ធសម្រាប់ការវាយតម្លៃនិងការផ្តល់អាទិភាពសម្រាប់ការជួសជុលឡើងវិញនិងការជំនួសសាលារៀនដែលមិនមានសុវត្ថិភាពត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយកំពុងត្រូវបានអនុវត្ត
- គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយនិងស្ថាប័នអប់រំបានអនុម័តមតិឯកភាពជាតិនិងសារៈសំខាន់ដែលផ្ដោតលើសកម្មភាព ផ្អែកលើកស្ទួយជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ការអប់រំក្នុង និងក្រៅប្រព័ន្ធ
- ការបញ្ចូលការយល់ដឹងអំពីអាកាសធាតុ ការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ និងភាពធន់នៃការអប់រំទៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាដោយស្ថាប័នអប់រំ
- សាលារៀនបង្ហាញពីការកាត់បន្ថយហានិភ័យនិងការអប់រំពីភាពធន់តាមរយៈការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ ការចូលរួមក្នុងការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយសាលារៀន ក្លឹបសិក្សា ការប្រជុំ និងសកម្មភាពក្រៅកម្មវិធីសិក្សា។

អាទិភាពទី ២៖
ការពង្រឹងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយដើម្បីគ្រប់គ្រងហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ

- ការបើកដំណើរការគោលនយោបាយនិងក្របខណ្ឌច្បាប់មាននៅថ្នាក់ជាតិនិងប្រចាំក្រោមជាតិ ដើម្បីដោះស្រាយធាតុសំខាន់ៗនៃសាលារៀនសុវត្ថិភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ
- ការរៀបចំអង្គភាព មានអ្នកដឹកនាំនិងការសម្របសម្រួលសម្រាប់ការកាត់បន្ថយហានិភ័យនិងភាពធន់ដែលបង្កើតឡើងដោយអ្នកគ្រប់គ្រងជាន់ខ្ពស់ និងរួមបញ្ចូលនូវចំណុចសំខាន់ៗដែលបានកំណត់ការទទួលខុសត្រូវនៅគ្រប់កម្រិតទាំងអស់
- មានការណែនាំ និងបទប្បញ្ញត្តិសម្រាប់ការសាងសង់សាលារៀនប្រកបដោយសុវត្ថិភាព
- ពិនិត្យការជ្រើសរើសទីតាំងសាលារៀនដែលមានសុវត្ថិភាព មានការចតានិងការសាងសង់ដោយអាជ្ញាធរសមស្រប
- ជារៀងរាល់ឆ្នាំ សាលារៀនត្រូវពិនិត្យឡើងវិញនូវវិធានការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយសាលារៀននិងវិធានការគ្រប់គ្រង។ ឧទាហរណ៍ ការគ្រប់គ្រងផ្នែកលើសាលារៀន និងការកែលម្អសាលារៀន។

អាទិភាពទី ៣៖
ការវិនិយោគលើការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយសម្រាប់ភាពធន់

- ផ្តល់មូលនិធិ ដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យក្នុងវិស័យអប់រំ
- ពិនិត្យ និងវាយតម្លៃសម្រាប់ក្របខណ្ឌសាលារៀនសុវត្ថិភាពកំពុងដំណើរការ
- កំណត់ផែនការអាទិភាពសម្រាប់ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវសាលារៀនដែលមានស្រាប់ហើយដែលពុំទាន់មានសុវត្ថិភាពនិងកំពុងត្រូវបានអនុវត្ត
- ស្ថាប័នអប់រំលើកកម្ពស់ការថែទាំជាប្រចាំនិងកែលម្អតាមរចនាសម្ព័ន្ធនិងមិនមែនរចនាសម្ព័ន្ធដើម្បីបង្កើនសុវត្ថិភាពនិងការការពារការវិនិយោគនៅក្នុងសាលារៀនសាធារណៈ
- ស្ថាប័នអប់រំមានតម្រូវការវាយតម្លៃយុទ្ធសាស្ត្រនិងផែនការអនុវត្តដើម្បីអភិវឌ្ឍបុគ្គលិកអប់រំ គ្រូបង្រៀន និងសិស្សានុសិស្សសម្រាប់ការចូលរួមក្នុងការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយនៅតាមសាលារៀន ការគ្រប់គ្រងនិងការអប់រំភាពធន់ក្នុងកម្រិតចាំបាច់
- ការអនុវត្តការកាត់បន្ថយហានិភ័យនិងការអប់រំមានភាពធន់អាស្រ័យលើគុណភាពនិងបរិមាណនៃសម្ភារៈអប់រំរបស់ប្រទេស។

អាទិភាពទី ៤៖
បង្កើនការត្រៀមបម្រុងសម្រាប់ការឆ្លើយតបគ្រោះមហន្តរាយ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

- អនុវត្តផែនការសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ នៅកម្រិតនៃសាលារៀនជាជម្រកបណ្តោះអាសន្ន ឬមជ្ឈមណ្ឌលប្រមូលផ្តុំ ក្នុងអំឡុងពេលឆ្លាស់ក្សា
- ស្ថាប័នអប់រំបង្កើត និងណែនាំអនុវត្តសមមុខពេញលេញ ដែលធ្វើឡើងជារៀងរាល់ឆ្នាំ នៅគ្រប់កម្រិត ដើម្បីអនុវត្តការត្រៀមឆ្លើយតប និងពិនិត្យមើលផែនការឆ្លើយតប
- ស្ថាប័នអប់រំមានផែនការថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិសម្រាប់ការកាត់បន្ថយ និងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ ដោយផ្ដោតលើសុវត្ថិភាព សន្តិសុខ ការបន្តនិងការការពារវិនិយោគតាមវិស័យ។

៧. សទ្ទានុក្រមនៃលក្ខខណ្ឌ

លក្ខខណ្ឌនៅទីនេះត្រូវបានពន្យល់ ដោយសារវាទាក់ទងនឹងសាលារៀនសុវត្ថិភាព។
ប្រភពរួមមាន UNDRR UNICEF និងផ្សេងៗទៀត

គណនេយ្យភាព	គណនេយ្យភាព គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសិទ្ធិមនុស្ស និងអភិបាលកិច្ច។ យោងតាមភាព ទំនួលខុសត្រូវ ការគ្រប់គ្រង ការទទួលខុសត្រូវនិងការទទួលខុសត្រូវចំពោះប្រជាពលរដ្ឋ និងអ្នកទទួលបានផល។
សមត្ថភាព	ការរួមបញ្ចូលគ្នានៃកម្លាំង គុណលក្ខណៈ និងធនធានទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងសហគមន៍ សង្គម ឬអង្គការដែលអាច ត្រូវបានប្រើដើម្បីសម្រេចបានតាមគោលដៅ។ សមត្ថភាពបួនប្រភេទដែលត្រូវបានគេកំណត់គឺស្មានទុកជាមុន ស្របយក សម្របខ្លួននិងការផ្លាស់ប្តូរ។
វិធីសាស្ត្រផ្តោតលើកុមារ	វិធីសាស្ត្រផ្តោតលើកុមារផ្តល់អាទិភាពដល់ផលប្រយោជន៍ និងតម្រូវការរបស់កុមារ និងយុវជន។ វាផ្តោតលើការចូលរួម របស់កុមារ និងយុវជនប្រកបដោយអត្ថន័យ ការបង្កើត និងការគាំទ្រឱកាសសម្រាប់សំឡេង លំហ ទស្សនិកជន និងតំរូវការ។ វាទទួលស្គាល់ ការចូលរួមចំណែកតែមួយគត់របស់ពួកគេហើយធានាថាពួកគេមានតម្លៃ និងស្តាប់ឮការសម្រេចចិត្ត ដែល ប៉ះពាល់ដល់ពួកគេ។
ភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា	ចំណុចប្រសព្វនៃក្របខណ្ឌពាក់ព័ន្ធសម្រាប់និរន្តរភាព ការសម្របខ្លួន និងភាពធន់ទាក់ទងនឹងការកាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះ ហានិភ័យ និងការបង្កើនសមត្ថភាពនៅក្នុងវិស័យអប់រំ។ រួមបញ្ចូល៖គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព (SDGs) ក្របខណ្ឌការងារសេនដាយការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះ មហន្តរាយ ការសម្របខ្លួនទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ការអប់រំសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ ប្រកបដោយចីរភាព (ESD) និងផ្សេងៗទៀត។
ជម្លោះ	សំដៅទៅលើផលប៉ះពាល់នៃជម្លោះ និងស្ថានភាពផ្សេងទៀតនៃអំពើហិង្សាក្នុងន័យការវាយប្រហារលើសាលារៀនសិស្សានុសិស្ស និងបុគ្គលិក ការប្រើប្រាស់សម្ភារៈសិក្សារបស់យោធា កុមារ ការជ្រើសរើសចូលទៅក្នុងសកម្មភាពគ្រោះថ្នាក់ ការកេងប្រវ័ញ្ច ឧក្រិដ្ឋកម្ម និងអំពើហិង្សា។ ភាពរើសបន្ថែមនៃជម្លោះសំដៅលើការធានាថាការអប់រំមិនកើតឡើងដោយអចេតនា រួមចំណែកដល់ភាពតានតឹងសង្គម និងជម្លោះហិង្សា ។ ឧទាហរណ៍តាមរយៈវិសមភាព ការចែកចាយធនធាន វិធីសាស្ត្របង្រៀនដែលលំអៀងទៅក្រុមមួយ ឬ ការអនុវត្តការងារដែលរួមចំណែកដល់ភាពតានតឹងរវាងក្រុម។
ការរចនា	ការរចនានៃបរិយាកាសដែលបានសាងសង់និងមុខងាររបស់វារួមបញ្ចូលការពិចារណាសម្រាប់ការកសាងស្តង់ដារការអនុវត្តសម្រាប់ភាពធន់នឹងគ្រោះ មហន្តរាយសម្រាប់ការចូលប្រើប្រាស់ និងការរួមបញ្ចូល នៃជនដែលមានពិការភាពនិងការរចនាពណ៌បែតងសម្រាប់ការអនុវត្តល្អបំផុតក្នុង ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ការកាត់បន្ថយ និងការសម្របខ្លួន។
គ្រោះមហន្តរាយ	សំដៅដល់ការរំខានធ្ងន់ធ្ងរនៃដំណើរការរបស់សហគមន៍ ឬសង្គមដែលធ្វើឱ្យមានការបាត់បង់និងប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដល់មនុស្ស សម្ភារៈ សេដ្ឋកិច្ចឬបរិស្ថាន ហើយកម្រិតនៃការប៉ះពាល់ហួសពីលទ្ធភាពរបស់សហគមន៍ឬសង្គមដែលទទួលបានការប៉ះពាល់ក្នុងការប្រើប្រាស់លទ្ធភាពដោះស្រាយដោយធនធានខ្លួន ឯង។ មុខសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗ និងលក្ខខណ្ឌដែលរងផលប៉ះពាល់ ភាពងាយរងគ្រោះ និងសមត្ថភាពសហគមន៍ ក្នុងនោះរួមមាន ធនធានមនុស្ស សម្ភារៈ សេដ្ឋកិច្ច និងផលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន។
ការមិនបង្កទំនាស់	គោលការណ៍សីលធម៌នេះមានគោលបំណងកាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់ណាមួយដែលបង្កឡើងដោយអចេតនា យុទ្ធសាស្ត្រ និងសកម្មភាពដែលបានស្នើឡើងដែលមានបំណងកែលម្អសាលារៀនសុវត្ថិភាព។
ប្រព័ន្ធប្រកាសអាសន្នជាមុន (EWS)	ទាំងនេះសំដៅទៅលើប្រព័ន្ធ ឧបករណ៍ និងនីតិវិធីដើម្បីត្រួតពិនិត្យ ដំណើរការ និងបញ្ជូនព័ត៌មានស្តីពីគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យគ្រប់ប្រភេទ ដើម្បីឱ្យបុគ្គលិកសាលារៀន សហគមន៍ និងរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីចាត់វិធានការឱ្យបានឆាប់រហ័ស ធ្វើឱ្យសមស្របនិងទាន់ពេលវេលា ពីការកាត់បន្ថយលទ្ធភាពនៃការអន្តរាយឬបាត់បង់។។

ការអប់រំ	ការអប់រំផ្លូវការ សំដៅលើការអប់រំដែលរៀបចំឡើងដោយស្ថាប័នមួយ មានរចនាសម្ព័ន្ធ និងផែនការតាមរយៈស្ថាប័នរដ្ឋ និងស្ថាប័នឯកជន។ ទទួលស្គាល់ដោយអាជ្ញាធរអប់រំជាតិពាក់ព័ន្ធ។ រួមបញ្ចូលទាំង ការអប់រំនៅមធ្យមសិក្សា ការអប់រំបឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សា។ ការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ សំដៅលើកម្មវិធីផ្ទាល់ខ្លួន និងកម្មវិធីសង្គមដែលបានគ្រោងទុកសម្រាប់ ការអប់រំ ដែលរៀបចំឡើងដើម្បីបំពេញជំនាញ និងសមត្ថភាពនៅខាងក្រៅកម្មវិធីអប់រំផ្លូវការ។ នេះអាចកើតឡើងមុន អំឡុងពេល ឬក្រោយពេលចូលរៀន។ ជាផ្នែកមួយនៃបទពិសោធន៍នៃសាលារៀន ក៏ដូចជាតាមរយៈកម្មវិធីយុវជន ការពន្លឿន ក្រុមជំនឿសាសនាផ្សេងៗ សេវាថែទាំកុមារ និងសហគមន៍។
សមធម៌	ការអនុវត្តគោលការណ៍នៃការស្មើភាពគ្នា និងយុត្តិធម៌ ដោយការកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងភាពមិនស្មើគ្នា ចំពោះ ការរារាំងដល់លទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំ និងការរៀនសូត្រ។ វិសមភាព និងការមិនរាប់បញ្ចូលសំខាន់ៗត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងជំងឺស្អប់ខ្ពើម និងការរើសអើងជាតិសាសន៍ ក៏ដូចជាភាពខុសគ្នានៃទ្រព្យសម្បត្តិ ទីតាំងបទដ្ឋានសង្គម និងយេនឌ័រដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់។ ពិការភាព ការបង្រៀនភាសាពីម្តាយ ជាតិសាសន៍ ការធ្វើចំណាកស្រុក និងការផ្លាស់ទីលំនៅនិងភាពខុស គ្នានៃថ្នាក់ក្រោមជាតិ។ ផលប៉ះពាល់នៃគ្រោះថ្នាក់ និងការរំខានដល់ការអប់រំការបន្តគឺជាផ្នែកមួយនៃរូបភាពនេះផងដែរ។ បញ្ហាទាំងនេះជារឿយៗត្រូវបានបិទបាំងដោយការខ្វះខាតទិន្នន័យពាក់ព័ន្ធ (សូមមើលផងដែរ យេនឌ័រ ពិការភាព និងការដាក់បញ្ចូលសង្គម)។ •សមធម៌•គឺលក្ខខណ្ឌតម្រូវជាមូលដ្ឋាននៃយុត្តិធម៌សង្គម ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងភាពត្រឹមត្រូវឬចំណែកត្រឹមត្រូវ ហើយ ខុសពីសមភាព ឬចំណែកស្មើគ្នា។ សមធម៌ទាមទារឱ្យករណីដូចគ្នាត្រូវបានគេប្រព្រឹត្តដោយស្មើភាពគ្នានិងករណីផ្សេង គ្នាត្រូវបានគេប្រព្រឹត្តដោយមិនស្មើភាពគ្នា : សមធម៌ក្នុងសង្គម បែងចែកតាមសមធម៌។
សម្ព័ន្ធសកលសម្រាប់ការកាត់បន្ថយហានិភ័យ គ្រោះមហន្តរាយ និងភាពធន់ក្នុងវិស័យអប់រំ (GADRRRES)	GADRRRES ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងឆ្នាំ ២០១៣ ហើយមានអង្គការមនុស្សធម៌ និងអភិវឌ្ឍន៍យុវជនមុខគេដែលផ្តល់ ការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសដល់អាជ្ញាធរអប់រំទូទាំងពិភពលោកក្នុងការអនុវត្ត។ សម្ព័ន្ធភាពជាដៃគូក្នុងតំបន់ផ្តល់នូវការតស៊ូ មតិ និងការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសដែលកំណត់គោលដៅតាមភូមិសាស្ត្រ និងបរិបទកាន់តែច្រើន។
យេនឌ័រ ពិការភាព និងការដាក់ បញ្ចូលសង្គម (GEDSI)	យេនឌ័រ ពិការភាព និងបរិយាបន្នក្នុងសង្គម សំដៅលើគោលនយោបាយ និងការអនុវត្តនៃការផ្តល់សិទ្ធិចូលរួមដំណើរការ ស្មើគ្នាក្នុងឱកាសនិងធនធានសម្រាប់មនុស្ស។ វាទាមទារឱ្យមានការយល់ដឹងអំពីទំនាក់ទំនងរវាងរបៀបដែលមនុស្ស មានមុខងារនិងរបៀបដែលពួកគេចូលរួមក្នុងសង្គម។នេះរួមបញ្ចូលទាំងការមិនរើសអើង និងជំហានវិជ្ជមានដើម្បី សម្រេចបានសមធម៌ដូចជា៖ • ជាអ្នកឆ្លើយតបយេនឌ័រ - ការយល់ដឹងអំពីតួនាទីយេនឌ័រ វិសមភាព និងលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួម និង អត្ថប្រយោជន៍ស្មើគ្នា • ក្លាយជាអ្នកផ្លាស់ប្តូរយេនឌ័របង្កើតឱកាសដើម្បីប្រកួតប្រជែងបទដ្ឋានយេនឌ័រនិងដោះស្រាយវិសមភាពអំណាច • ការធ្វើឱ្យមានការស្តាប់នៅសមហេតុផលសម្រាប់ភាពខុសគ្នាបុគ្គលនៅក្នុងសមត្ថភាពមុខងារ តម្រូវការ និងទំនាក់ ទំនង • ការផ្តល់ព័ត៌មានអប់រំនិងសម្ភារៈផ្សព្វផ្សាយទៅជាភាសាដែលមនុស្សប្រើដើម្បីទំនាក់ទំនង។
គ្រោះថ្នាក់ / ការគំរាមកំហែង	គ្រោះថ្នាក់គ្រប់ប្រភេទ សំដៅលើដំណើរការ បាតុភូត គ្រោះថ្នាក់ណាមួយ ឬគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗ។ គ្រោះថ្នាក់បង្កឡើងដោយសកម្មភាពរបស់មនុស្ស ឬលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗនៅក្នុងនិងជុំវិញសាលារៀន ដែលអាចបណ្តាលឱ្យ មានការបាត់បង់អាយុជីវិត ឬស ផលប៉ះពាល់សុខភាពផ្សេងទៀត ឬគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស។ ការខូចខាតដល់ ការសិក្សា បរិក្ខារសាលារៀន និងបរិស្ថាន ការបាត់បង់ការវិនិយោគលើវិស័យអប់រំ ឬរំខានដល់ការបន្តនៃការអប់រំ។ បញ្ហាទាំងនោះរួមបញ្ចូលទាំង គ្រោះថ្នាក់កើតឡើងភ្លាមៗនៅក្នុងសាលារៀន និងគ្រោះថ្នាក់ទូទៅ ដូចជាគ្រោះថ្នាក់ធម្មជាតិ និងអាកាសធាតុ (ឧទាហរណ៍ ភូមិសាស្ត្រ ឧតុនិយម និងជលសាស្ត្រ) បច្ចេកវិទ្យា ជីវសាស្ត្រ និងគ្រោះថ្នាក់សុខភាព ជម្លោះ និងអំពើហិង្សា ក៏ដូចជាគ្រោះថ្នាក់សង្គមប្រចាំថ្ងៃ។ ទាំងនេះអាចមានទាំងមូលហេតុពី កត្តាធម្មជាតិ និងជីវសាស្ត្រ។ ពហុគ្រោះថ្នាក់ សំដៅលើគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗដែលជួបប្រទះនៅក្នុងប្រទេស ឬទីតាំងជាក់លាក់មួយ ដែលអាចកើតឡើង ក្នុងពេលដំណាលគ្នា និងការបំផ្លិចបំផ្លាញជាមួយនឹងផលប៉ះពាល់ដែលមានទំនាក់ទំនងគ្នា។

បរិក្ខារសិក្សា / បរិយាកាសអគារសិក្សា	សំដៅលើលំហនៃបរិវេណមួយ (ក្នុងផ្ទះ ឬក្រៅផ្ទះ ជាផ្លូវការ ឬក្រៅផ្លូវការ) ដែលប្រើសម្រាប់សាលារៀន និងកន្លែងសិក្សា និងជំនួយដែលពាក់ព័ន្ធ។ នេះរាប់បញ្ចូលទាំងមជ្ឈមណ្ឌលថែទាំកុមារតូច និងមណ្ឌលថែទាំកុមារ សាលារៀន កន្លែងសិក្សាបណ្តុះបណ្តាលអាសន្ន កន្លែងសិក្សាតាមសហគមន៍ និងកន្លែងដែលងាយស្រួលសម្រាប់កុមាររួមមាន • កន្លែងសិក្សាពេញលេញ រួមទាំងអគារសិក្សា ថ្នាក់រៀន បង្គន់អនាម័យ អន្តេវាសិកដ្ឋាន ក៏ដូចជា ទីធ្លា សួនកុមារ និងកន្លែងកម្សាន្ត • ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ទីតាំងសាលារៀន ដូចជាថាមពល ទឹកនិងអនាម័យ កំដៅនិងខ្យល់ ប្រព័ន្ធពន្លត់អគ្គិភ័យ ការជូនដំណឹង ប្រព័ន្ធទំនាក់ទំនង និងបណ្តាញភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិត • ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសម្រាប់ការចូល និងចេញពីសាលារៀន ដូចជាផ្លូវថ្នល់ ស្ពាន ផ្លូវថ្មីជើង និងមធ្យោបាយធ្វើដំណើរ ដូចជាជើងជួរក្រុង និងទូកជាដើម • បរិក្ខារ និងសេវាកម្មដែលគាំទ្រសកម្មភាពរបស់សាលារៀន
ក្រុមអ្នកអប់រំក្នុងមូលដ្ឋាន (LEG)	ជាទិសសហការមួយរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធក្នុងវិស័យអប់រំដែលអភិវឌ្ឍ អនុវត្ត តាមដាន និងវាយតម្លៃផែនការវិស័យអប់រំកម្រិតប្រទេស និងធានាថាភាគីទាំងអស់ត្រូវបានរក្សាទុកយ៉ាងពេញលេញអំពីវឌ្ឍនភាព និងបញ្ហាប្រឈមនៅក្នុងវិស័យអប់រំ។
ភាពធន់	សំដៅដល់សមត្ថភាពប្រព័ន្ធ សហគមន៍ ឬសង្គមដែលប្រឈមមុខនឹងមុខសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ ដើម្បី ទប់ទល់សម្របទៅតាមនិងស្តារពីផលប៉ះពាល់នៃមុខសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ឱ្យបានទាន់ពេល និង មានប្រសិទ្ធភាព តាមរយៈសកម្មភាពនានាដោយសិក្សាពីគ្រោះមហន្តរាយ ពីអតីតកាលឱ្យមានការប្រុង ប្រយ័ត្ននាពេលអនាគត និងចាត់វិធានការឱ្យប្រសើរឡើងនូវការកាត់បន្ថយហានិភ័យ ។ (សូមមើលលើ សមត្ថភាព)
ហានិភ័យ	ការបាត់បង់អាយុជីវិតរបស់បុគ្គលឬការបំផ្លាញឬខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិដែលអាចកើតមានចំពោះប្រព័ន្ធ សង្គម ឬសហគមន៍ក្នុងកំឡុងពេលជាក់លាក់ណាមួយ កំណត់ជាមុខងារនៃគ្រោះថ្នាក់ការប៉ះពាល់ភាពងាយរងគ្រោះនិងសមត្ថភាព។ វិធីសាស្ត្រធ្វើផែនការដែលមានព័ត៌មានអំពីហានិភ័យ ចាប់ផ្តើមដោយការវិភាគពីគ្រោះថ្នាក់ ការតក់ស្លុត និង ភាពតានតឹង។ ការប៉ះពាល់; ភាពងាយរងគ្រោះ; និងសមត្ថភាព។ យុទ្ធសាស្ត្រត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីកាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះរបស់ប្រជាជននិងប្រព័ន្ធគ្រោះថ្នាក់ ភាពតក់ស្លុត និងភាពតានតឹងតឹងអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពទប់ទល់ស្តាត់រៀបចំសម្រាប់ និងឆ្លើយតបទៅនឹងគ្រោះថ្នាក់ ភាពតក់ស្លុត និងភាពតានតឹង។ <i>និយមន័យ៖ ហានិភ័យ ជារឿងកំរៃ ឬព្រឹត្តិការណ៍មួយដែលអាចនឹងបណ្តាលឱ្យមានការខូចខាតដល់អាយុជីវិត មនុស្សសត្វ សម្ភារៈ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ (ផ្ទះ លំនៅដ្ឋាន សាលារៀន ផ្លូវថ្នល់ មន្ទីរពេទ្យ។ល។) និងបរិស្ថាន។</i>
សហគមន៍សាលារៀន	សហគមន៍សាលារៀនរួមមានសិស្ស បុគ្គលិកអប់រំ និងអ្នកចូលរួមទាំងអស់ ហើយកាន់តែទូលំទូលាយសហគមន៍ដែលពួកគេប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយអាស្រ័យ ដោយបរិបទប្រទេស។
សាលារៀនសុវត្ថិភាព	សាលារៀនសុវត្ថិភាពប្រឈមមុខនឹងគ្រោះថ្នាក់ទាំងអស់ មានបំណងការពារសុខសុវត្ថិភាព និងសុខុមាលភាពអ្នកប្រើប្រាស់សាលារៀន។ រួមបញ្ចូលទាំងការការពារពីគ្រោះថ្នាក់ ការស្លាប់របួសនិងគ្រោះថ្នាក់។ ទីតាំង ការរចនា និងការសាងសង់សាលារៀន ការគ្រប់គ្រងសម្ភារៈសាលារៀន ការអប់រំបុគ្គលិកអប់រំ និងសិស្សានុសិស្សក្នុងការកាត់បន្ថយហានិភ័យនិងភាពធន់ និងការផ្តល់ជំនួយផ្នែកចិត្តសាស្ត្រ។
ភាពតក់ស្លុត	គ្រោះថ្នាក់ក្លាយៗ និងអាចបង្កការខូចខាត ឬបាត់បង់ផ្សេងទៀត ដូចជាភាពតានតឹង ការភ័យខ្លាចដែលជាចំណុចចាប់ផ្តើមជាបណ្តើរៗរហូត ក្លាយជាព្រឹត្តិការណ៍ធ្ងន់ធ្ងរ។
ភាពតានតឹង	ស្រដៀងទៅនឹងភាពតក់ស្លុត ភាពតានតឹងដែរ គឺជានិរន្តរភាពរយៈពេលវែងដែលបំផ្លាញសក្តានុពលនៃប្រព័ន្ធដែលបានផ្តល់ឱ្យ និងបង្កើនភាពងាយរងគ្រោះ។
ភាពងាយរងគ្រោះ	ជាលក្ខណៈសម្បត្តិ និងកាលៈទេសៈនៃសហគមន៍មួយ ប្រព័ន្ធ ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលបង្កភាពងាយស្រួលនៃភាពងាយរងគ្រោះ និងផលប៉ះពាល់នៃគ្រោះថ្នាក់ ការតក់ស្លុត ឬភាពតានតឹង។ <i>និយមន័យ៖ ភាពងាយរងគ្រោះ ជាស្ថានភាព ឬលក្ខណៈរបស់បុគ្គល គ្រួសារ សហគមន៍ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ សេវាកម្ម ឬលក្ខណៈភូមិសាស្ត្រដែលមិនមានសមត្ថភាពទប់ទល់នឹងមុខសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ឬឆ្លើយតបទៅបាននៅពេលមានគ្រោះមហន្តរាយកើតឡើង។</i>

៨. កំណត់ចំណាំ

1. ប្រទេសហ្គីនេឌី WISS រួមមាន: ២៨ ប្រទេសមកពីទ្វីបអាមេរិក (រួមទាំង ១៦ Caribbean SIDS) ១៦ មកពីអាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក (រួមទាំងប៉ាស៊ីហ្វិក ៤ SIDS) ៥ មកពីអាហ្វ្រិក ៥ មកពីអឺរ៉ុប និង ៤ ពីមជ្ឈិមបូព៌ា។
2. ការិយាល័យអង្គការសហប្រជាជាតិសម្រាប់ការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ (UNDRR) (2020) ។ ពាក្យចូលទៅក្នុងគោលការណ៍ណែនាំសកម្មភាព៖ ការចូលរួមរបស់កុមារ និងយុវជនក្នុងការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ និងការកសាងភាពធន។
3. អង្គការសហប្រជាជាតិ (UN) (១៩៨៩) ។ អនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ។
4. អង្គការសហប្រជាជាតិ (UN) (២០១៥) ។ ២០៣០ របៀបវារៈសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព។
5. ការិយាល័យអង្គការសហប្រជាជាតិសម្រាប់ការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ (UNDRR) (២០១៥) ។ ក្របខណ្ឌ Sendai សម្រាប់ការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ ២០១៥-២០៣០។ សូមមើលផងដែរ Sendai Framework សម្រាប់ការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយសម្រាប់កុមារ។
6. អង្គការសហប្រជាជាតិ (UN) (២០១៥) ។ អនុសញ្ញាក្របខណ្ឌស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ (UNFCCC)។ កិច្ចព្រមព្រៀងទីក្រុងប៉ារីស។
7. អង្គការអប់រំ វិទ្យាសាស្ត្រ និងវប្បធម៌របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ (UNESCO) (2021)។ ការអប់រំសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ២០៣០ ។
8. អង្គការសុខភាពពិភពលោក (WHO) (2016) ។ INSPIRE - យុទ្ធសាស្ត្រប្រាំពីរសម្រាប់ការបញ្ចប់អំពើហិង្សាលើកុមារ។
9. សម្ព័ន្ធសកលដើម្បីការពារការអប់រំពិភពលោក (GCPEA) (២០១៥) ។ សេចក្តីប្រកាសអំពីសាលារៀនសុវត្ថិភាព។
10. បណ្តាញអន្តរជាតិសម្រាប់ការអប់រំក្នុងគ្រាអាសន្ន(២០១០)។ស្តង់ដារអប្បបរមាសម្រាប់ការអប់រំ។
11. អង្គការយូនីសេហ្វ(UNICEF) (២០២០)។ ការប្តេជ្ញាចិត្តស្នូលសម្រាប់កុមារក្នុងសកម្មភាពមនុស្សធម៌។
12. បណ្តុំការការពារជាសកលនៃការការពារកុមារ (ឆ្នាំ២០១៩)។ ស្តង់ដារអប្បបរមាសម្រាប់ការការពារកុមារក្នុងសកម្មភាពមនុស្សធម៌។
13. អង្គការសុខភាពពិភពលោក (WHO) (២០១៩) ។ ក្របខណ្ឌគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ និងគ្រោះមហន្តរាយ។
14. អង្គការអប់រំ វិទ្យាសាស្ត្រ និងវប្បធម៌របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ (UNESCO) (២០២២)។ការពិនិត្យឡើងវិញនៃអនុសាសន៍ឆ្នាំ១៩៧៤ទាក់ទងនឹងការអប់រំសម្រាប់ការយល់ដឹងអន្តរជាតិ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងសន្តិភាព។
15. អាយុ ០-១៨ឆ្នាំ(និងយុវជនណាដែលមានវ័យចំណាស់នៅតែនៅក្នុងសាលារៀន) ។
16. វិទ្យាស្ថានអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស (ODI) (២០១៧) ។ ការដើរឡើងវិញដោយខ្លួនឯងពីគ្រោះមហន្តរាយ៖ ទស្សនៈអន្តរកម្ម។ ក្រដាសការងារ លេខ ៥២៣។
17. ការិយាល័យអង្គការសហប្រជាជាតិ សម្រាប់ការសម្របសម្រួលកិច្ចការមនុស្សធម៌ (UNOCHA) (២០១៦) ។ កិច្ចប្រជុំកំពូលមនុស្សធម៌ពិភពលោក - របៀបវារៈសម្រាប់មនុស្សជាតិ កិច្ចប្រជុំកំពូលមនុស្សធម៌ពិភពលោកឆ្នាំ ២០១៦ និងអង្គការយូណេស្កូ (UNESCO, UNICEF EAPRO et. al. (២០១៥)។ ការអប់រំនិងភាពធន៖ ផ្លូវអាទិភាពប្រាំបួនសម្រាប់ការធ្វើឱ្យសាលារៀនមានសុវត្ថិភាព និងសង្គមកាន់តែស្មើតម្លៃ។
18. GADRRRES (២០១៣ ដល់បច្ចុប្បន្ន)។គំរូការវិភាគបរិបទសុវត្ថិភាពសាលារៀន។
19. "របបនាសម្ព័ន្ធសំដៅលើធាតុនៃអគារដែលជាផ្នែកមួយនៃប្រព័ន្ធទប់ទល់នឹងបន្ទុកសំខាន់ៗ(ឧទាហរណ៍គ្រឹះសសរដ្ឋានផ្ទុកបន្ទុក)។"អរូបវន្ត"សំដៅលើធាតុផ្សេងទៀតនៃអគារដែលមិនមែនជាផ្នែកនៃប្រព័ន្ធទប់ទល់នឹងបន្ទុកសំខាន់ ហើយវាអាចជាផ្នែកស្ថាបត្យកម្ម មេកានិច និងអគ្គិសនី ឬធាតុផ្សេងទៀតនៃអគារ (ឧទាហរណ៍ បង្អួច និងទ្វារ ប៉ារ៉ាស៊ីត និងគ្រឿងតុបតែងលម្អ។ បំពង់ផ្សេង ជណ្តើរ ឧបករណ៍បំភ្លឺ, ឧបករណ៍ HVAC បរិក្ខារ ធុងទឹក ធ្វើសៀវភៅ។ល។)។
20. អង្គការអប់រំវិទ្យាសាស្ត្រនិងវប្បធម៌របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ(យូណេស្កូ) (ឆ្នាំ២០១២)។ ឆ្ពោះទៅរកវប្បធម៌សិក្សាអំពីសុវត្ថិភាព និងភាពធន៖ការណែនាំបច្ចេកទេសសម្រាប់ការរួមបញ្ចូលការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយនៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សារបស់សាលា។
21. ឧទាហរណ៍៖"៥៨%នៃការស្លាប់ដោយសារគ្រោះមហន្តរាយដែលទាក់ទងនឹងគ្រោះថ្នាក់ធម្មជាតិកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋដែលផ្ទុយស្របបំផុតទាំង៣០ហើយចំនួនមនុស្សដែលរងផលប៉ះពាល់ជាញឹកញាប់មិនត្រូវបានរាយការណ៍ ឬច្រើននៅក្រោមការរាយការណ៍។" ODI(២០១៨)។នៅពេលដែលគ្រោះមហន្តរាយនិងដោះស្រាយប៉ះទង្គិចគ្នា៖ ការលាតត្រដាងការពិត។
22. អង្គការយូនីសេហ្វ(UNICEF) (២០១៦)។កុមារជិតមួយភាគបួននៃពិភពលោករស់នៅក្នុងដំណោះស្រាយប្រទេសដែលរងគ្រោះដោយគ្រោះមហន្តរាយ។
23. CRED(២០២០)។តម្លៃមនុស្សនៃគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិ៖ ទស្សនៈវិស័យសកល
24. ធនាគារពិភពលោក (២០២១)។ចំនួនប្រជាជនអាយុ ០-១៤ (%នៃចំនួនប្រជាជនសរុប) និង ទិន្នន័យ។
25. Save the Children (២០១៩)។ ផលប៉ះពាល់គ្រោះមហន្តរាយខ្លាំងលើសាលារៀនក្នុង ២១ គ. របាយការណ៍ផ្ទៃក្នុង។
26. សម្ព័ន្ធសកលដើម្បីការពារការអប់រំក្រោមការរាយការណ៍(២០១៩)។ "វាលីចាប់ណាស់ក្នុងការនិយាយអំពី"ផលប៉ះពាល់នៃការរាយការណ៍លើការអប់រំលើស្ត្រីនិងកុមារ។
27. សម្ព័ន្ធសកលដើម្បីការពារការអប់រំពិភពលោក (២០១០)។ ការអប់រំក្រោមការរាយការណ៍ ២០២០។
28. Save the Children (២០០៧)។ កេរ្តិ៍ដំណែលនៃគ្រោះមហន្តរាយ។ ផលប៉ះពាល់នៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុលើកុមារ។ ការប៉ាន់ស្មាននេះគឺផ្អែកលើទិន្នន័យរបស់សហព័ន្ធអន្តរជាតិនៃកាកបាទក្រហមនិងអង្គរចន្ទក្រហមរបាយការណ៍គ្រោះមហន្តរាយពិភពលោកឆ្នាំ ២០០៦ ។
29. អង្គការយូនីសេហ្វ (UNICEF) (២០១៩)។ ទិន្នន័យ និងការវិភាគកុមារគ្រប់រូបរៀន៖ យុទ្ធសាស្ត្រអប់រំរបស់យូនីសេហ្វ ឆ្នាំ ២០១៩-២០៣០។
30. ធនាគារពិភពលោក (ឆ្នាំ២០១៩) ។ ការរៀនពីភាពក្រីក្រ។
31. អង្គការយូនីសេហ្វ(UNICEF) (២០២១)។ សន្ទស្សន៍ហានិភ័យអាកាសធាតុរបស់កុមារ។

32. អង្គការយូនីសេហ្វ (UNICEF) (២០២១) ។ វិបត្តិអាកាសធាតុគឺជាវិបត្តិសិទ្ធិកុមារ៖ ការណែនាំអំពីសន្ទស្សន៍ហានិភ័យអាកាសធាតុរបស់កុមារ និងសង្គ្រោះកុមារ (ឆ្នាំ ២០២១)។ កើតក្នុងវិបត្តិអាកាសធាតុ៖ ហេតុអ្វីយើងត្រូវធ្វើឲ្យកុមារនេះដើម្បីធានាសិទ្ធិកុមារ។
33. អង្គការយូនីសេហ្វ (UNICEF) (២០២០) ។ COVID-19 និងកុមារ-មជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យរបស់អង្គការយូនីសេហ្វ។
34. អង្គការសហប្រជាជាតិ (UN) (២០២១) ។ សូចនាករ SDG ។ ទោះបីជាដំណោះស្រាយការរៀនពីចម្ងាយត្រូវបានផ្តល់ជូននៅក្នុងប្រទេសចំនួន៤ក្នុងចំណោម៥ប្រទេសដែលមានការបិទសាលារៀនក៏ដោយ យ៉ាងហោចណាស់កុមារនិងយុវជន ៥០០លាននាក់ត្រូវបានដកចេញពីជម្រើសទាំងនេះគិតត្រឹមដើមឆ្នាំ ២០២១។
35. UNESCO UIS (២០២១) ។ ការរៀនពីភាពក្រីក្រ។ ការរៀនពីភាពក្រីក្រមានន័យថាមិនអាចអាន និងយល់អត្ថបទដ៏សាមញ្ញមួយនៅអាយុ 10 ឆ្នាំ។
36. ធនាគារពិភពលោក (២០២០) ។ ការដឹងពីអនាគតនៃការរៀនសូត្រ៖ ពីការរៀនពីភាពក្រីក្រ ទៅជាការរៀនសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប គ្រប់ទីកន្លែង។
37. Boukerche, S. & Mohammed-Roberts, R. (២០២០) ។ ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងជំងឺឆ្លង៖ ការផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ធនាគារពិភពលោក។
38. M. Petal, K. Ronan, G. Ovington, M. Tofac (២០១៩) ។ ការកាត់បន្ថយហានិភ័យដែលផ្តោតលើកុមារនិងសាលារៀនសុវត្ថិភាព៖ ក្របខ័ណ្ឌការអនុវត្តផ្នែកលើកស្ទួយ និងផែនទីបង្ហាញផ្លូវ។ ទិន្នន័យវត្តមានជាតិនៃការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ, លេខ៤៩ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០២០។
39. វិទ្យាស្ថានធនធានពិភពលោក (២០២២) ។ គោលការណ៍សម្រាប់ការសម្របខ្លួនតាមមូលដ្ឋាន។
40. U. Bronfenbrenner ។ ទ្រឹស្តីនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី។ នៅក្នុង៖ Vasta R, ed ។ Annals of Child Development: Vol. 6. ទីក្រុងឡុងដ៍ ចក្រភពអង់គ្លេស៖ អ្នកបោះពុម្ពផ្សាយ Jessica Kingsley; ១៩៨៩:១៨៧-២៤៩។ និង Bronfenbrenner, U. & Morris, P. (2006) ។ "គំរូជីវសាស្ត្រនៃការអភិវឌ្ឍមនុស្ស។
41. J. Twigg (២០២០) ។ សុវត្ថិភាពសាលាសកល៖ ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់រួមនៃ GADRRRES និង J. Kania and M. Kramer (2011)។ ការត្រួតពិនិត្យការប្តូរប្រឌិតសង្គមនៅស្វែនហ្វង។
42. វេទិកាសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក (២០២១) ។ របាយការណ៍ហានិភ័យសកលឆ្នាំ ២០២១
43. GADRRRES (២០១៤) ។ CSS មានគោលដៅ និងសូចនាករ។ សូមមើលគេហទំព័រ GADRRRES ។
44. ការិយាល័យអង្គការសហប្រជាជាតិសម្រាប់ការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ (UNDRR) (២០១៦) ។ របាយការណ៍របស់ក្រុមការងារជំនាញអន្តររដ្ឋាភិបាលបើកចំហស្តីពីសូចនាករនិងពាក្យពេចន៍ទាក់ទងនឹងការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ & UNDRR (២០២០)។ និយមន័យគ្រោះថ្នាក់ និងការវាយតម្លៃចំណាត់ថ្នាក់។
45. អង្គការយូនីសេហ្វ (UNICEF) (២០១៩) ។ កម្មវិធីអប់រំដែលមានព័ត៌មានអំពីហានិភ័យសម្រាប់ភាពធន់។ កុមារគ្រប់រូបរៀន៖ យុទ្ធសាស្ត្រអប់រំរបស់អង្គការយូនីសេហ្វ ឆ្នាំ២០១៩-២០៣០។
46. J.G.Koppel (2014) ។ អង្គការអភិបាលកិច្ចសកលដែលទទួលខុសត្រូវ។
47. គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍អន្តររដ្ឋាភិបាល (IASC) (២០២១) ។ គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការធ្វើការសម្រាប់យុវជនក្នុងវិបត្តិមនុស្សធម៌។
48. K. R. Ronan, K. Haynes, B. Towers, E. Alisic, N. Ireland, A. Amri, និង M. Petal (២០១៦)។ ការកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយផ្តោតលើកុមារ៖ តើកម្មវិធីទប់ទល់នឹងគ្រោះមហន្តរាយអាចកាត់បន្ថយហានិភ័យនិងបង្កើនភាពធន់របស់កុមារ និងគ្រួសារបានទេ? The Australian Journal of Emergency Management, ៣១ (៣), ៤៩។
49. អង្គការយូនីសេហ្វ (UNICEF) (២០១៩) ។ កម្មវិធីអប់រំដែលមានព័ត៌មានអំពីហានិភ័យសម្រាប់ភាពធន់។
50. មជ្ឈមណ្ឌលគ្រប់គ្រងនិងបង្ការជំងឺរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក (CDC) (២០២០) ។ ការដាក់បញ្ចូលពិការភាព។

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
លេខាធិការដ្ឋានគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ

សហការគាំទ្រដោយ

Global Alliance for
Disaster Risk Reduction & Resilience
in the Education Sector